Poštnina plačana v gotovini

Posamezna številka 8 din

Polet

IZDAJA FIZKULTURNA ZVEZA SLOVENIJE

FIZKULTURNI TEDNIK

Leto VII. — Stev. 31

LJUBLJANA, 29. julija 1951

Dogodki prihodnjega tedna

Pričetek I. zvezne nogometne lige

Serpan Edi:

O NAŠIH DOMOVIH

Telesna vzgoja je stara kakor človeški rod in vendar se zdi, da bi bilo potrebno pri nas nekaterim še dokazovati veljavnost reka: »Zdrav duh v zdravem telesu!« Ti jo priznavajo le v toliko, kolikor vodi skozi njihov prebavni trakt in — konec. To je posebna vrsta plinastih vretenčarjev, ki se nad telesno vsakdanjostjo dvigajo — kakor ljubljanska megla — v stratosfero sholastičnih kulturnih višin, kjer jezdijo duhovi protireformacijskih bičarjev na neviht polnih črnih oblakih.

Presajeni na resnična tla pomenijo za telesno vzgojo toliko, kot koloradski hrošč za krompir.

Od leta 1863, ko je bil v Ljubljani ustanovljen Južni Sokol pa vse do 1941 je telovadna organizacija v dolgi dobi 8 desetletij z izrednim požrtvovanjem članstva, z znojem in trudom takorekoč iz nič zgradila 89 sokolskih domov, ki so bili namenjeni prvenstveno za telovadbo mladine, vzporedno z njo se je pa v njih razvijala tudi zlasti dramatska in pevska aktivnost. Tako so dihali in živeli ti domovi vse do okupacije.

Vojna vihra domovom ni prizanesla. Mnogi so bili porušeni, bolj ali manj poškodovani, tako da je nova organizacija, s prevzemom domov po osvoboditvi, dobila kaj žalostno dediščino. Zaradi dolgoletne prekinitve v telovadnicah pa so bile organizacijske razvaline morda še bolj boleče, saj je bilo treba v težavnih pogojev obnove, organizacijo zopet znova vzpostavljati, pri čemer smo pa zadevali na stotere težave in tudi na nerazumevanje.

Poseben zakon o prenosu vse sokolske imovine na imovino Fizkulturne zveze Slovenije je sicer zavaroval koristi telesne vzgoje, vendar zaradi navedene šibkosti organizacije nismo uspeli, da bi jo v resnici tudi zavarovali pred »partizanščino«, ki je spočetka vladala v vsem našem javnem življenju in pred kršenjem zakonitosti po najrazličnejših organih in organizacijah.

V Novem mestu, na Vrhniki, v Ilirski Bistrici in Bohinjski Bistrici so zasedli domove klubi JA. V Radovljici, Cerknici, Metliki, Murski Soboti in Žalcu lahko gleda mladina v bivših telovadnicah morda tudi filme o zdravi telovadbi in športu, ki jo pa prav zaradi popoldne »okupacije« telovadnic po kinopodjetju ne more gojiti. V Radomljah in Ljubnem na Gorenjskem so zadružne domove sezidali na najbolj salamonski način; adaptirali so kar telovadne domove in obesili nov napis: »Zadružni dom«. Naši vrli SKUD preurejajo fizkulturne domove v kulturne in rinejo telovadce tako nekako na plan, kakor znani jež iz basni, lisico iz njenega brloga. Poleg tega da dvigajo tak vik in krik, kakor da gre za njihovo kožo. Kdo ne pozna tistega kričača: »Primite tatu!«? Vrhu vsega se pa postavljajo tudi v pozo zaščitnikov zgodovinskih spomenikov. V sveti preproščeni smo mislili, da je treba zgodovinskim spomenikom, telovadnim domovom v Kočevju in Črnomlju ohraniti njihovo zgodovinsko verodostojnost na ta način, da ostanejo tudi v prenovljenem stanju v svoji prvotni podobi. Varuhi zgodovinskih spomenikov pri teh SKUD mislijo malo drugače, tako nekako, kakor tisti papež, ki je dal Michelangellove slike nagih angelcev v sikstinski kapeli, zakriti s spodobnimi rutami. In vrhu vsega tega napišejo še članek za časopis in predavanje za radio, v katerem blesti »kulturna« fasada in teče iz vedra prozaična gnojnica na trde cvetke fizkulturnikov; to pa ne zato, da bi jih zalili in prispevali k njihovi rasti, marveč zgolj iz hudobnega namena, da bi jih tako zasmrdeli, da bi jih nihče več ne povohal.

In temu preurejanju ni ne konca ne kraja. Od 89 zgrajenih domov prea vojno, smo jih na take in podobne načine doslej zgubili že 25! Ali bomo s tako pomočjo vseh prizadetih ustvarjali materialne pogoje za množični razvoj v telovadni organizaciji? Še nekaj takih »kulturnih« podvigov, pa bomo ob poslednjega mohikanca!

Zadnji primer »Narodnega doma« v Logatcu in članek o njem, objavljen v »Slovenskem poročevalcu« dne 20. julija, je klasičen primer popolnega nerazumevanja potreb za telesno vzgojo, pa tudi višek predrznega nicizma. S piscem ne bomo polemizirali in dokazovali naporov Fizkulturne zveze Slovenije, vloženih za vzdrževanje, obnovo in izgradnjo telovadnih in športnih objektov. Vsem tistim, ki v Logatcu in drugod po Sloveniji mislijo z ugaslimi možgani sončnega kralja Ludvika XIV. češ, »Država sem jaz«, ali po njihovo »Naša volja je zakon!«, povemo, da jih bomo naučili spoštovati naše ljudske zakone.

Vprašanje normalnega razvoja telovadnih društev v naših krajih ni samo vprašanje večje ali manjše vztrajnosti in žilavosti same telovadne organizacije; odvisno je predvsem od stvarne pomoči vseh množičnih organizacij in organov ljudske oblasti v posameznem kraju.

Se tedaj čudite, zakaj tudi pri vas telovadba ne gre? Stisnili ste ji popotno palico v roko in jo pognali izpod krova, kot so nekoč pognali po svetu hlapca Jerneja, da je šel pravico iskat! Toda povemo vam, da jo bo ta Jernej našel in se vrnil z gorjačo! Toda tako maščevalen, da bi vas vrgel na cesto, ne bo; dal vam bo spodoben prostor tudi za vaše življenje — samo priznati mu boste morali, da je on gospodar!

ODRED IN KLADIVAR

v finalu zvezne atletske lige

Ljubljana, 29. julija. Na telovadišču v Tivoliju so včeraj in danes tekmovala štiri društva. Gostujoči Spartak iz Subotice in domačini: Odred, Triglav in Železničar.

Prvi dan je Odred ušel Spartaku za nekaj več kot 500 točk, kljub temu, da nista nastopila za Odred dva najboljša atleta Petek in Štrukelj. Pri skoku v višino je vskočil Kravanja in je s skokom 170 cm rešil dragocene točke. Odred je postavil izenačeno moštvo štirih tekačev v teku čez ovire: prvi 16.2, drugi 16.7, tretji 16.8 in četrti 17.4. Lep rezultat je 13.32 m, ki ga je postavil Miler Bogdan v metu krogle. Žgalin je ponovno preskočil višino slovenskega rekorda 185 cm. Majhno presenečenje je zmaga Kranjca nad državnim reprezentantom Mikuško v teku na 1500 m. Discipline, v sprintu, teku na 10.000 m in skoku v daljino pa so šibke točke. Spartak je imel zelo izenačeno ekipo, odlikovali so se mali Vojnič v metu kladiva, Skenderovič na 10.000 m in Zurkovič na 110 m z ovirami. Pri Triglavu so bili najboljši Pavčič in Opaškar, pri Železničarju pa Kopše, Lissizza in Inkret.

Čerpes je postavil v skoku s palico nov slovenski rekord — 3.45 m

Nadaljevanje atletske lige v Ljubljani je bilo prav tako dobro organizirano kot prvi dan. Presenečenj v glavnem ni bilo, Odred je še povečal razliko prvega dne in zmagal s 27.457 točkami pred Spartakom 25.597, ljubljanski Železničar 24.439, Triglav 22.584. Odred je bil pri tem poizkusu za 420 točk boljši kot v prvem kolu. Med disciplinami današnjega dne je treba podčrtati lep uspeh tekačev na 5000 m, izenačenost tekačev na 800 m, dober rezultat Olivieria v teku na 400 m z ovirami. To so bile discipline, ki so prinesle zadovoljivo število točk. Met kopja, troskok in skok s palico pa so značilne tehnične discipline, ki so prinesle malo točk, deloma zato, ker se pri nas premalo trenirajo, deloma pa zaradi tega, ker niso startali v teh disciplinah specialisti. Dobri rezultati so še 200 m Kopše 23.9, disk Miler Janko 45.10 in Kranjc 15,43.8.

Dne 2. in 3. septembra bo v Ljubljani finale atletske lige. Rezultati današnje nedelje so pokazali, da sta se za to finalno srečanje plasirali poleg Partizana, Crvene zvezde še po dve društvi iz Hrvatske in Slovenije. Tako so finalisti: Partizan, Crvena zvezda, Mladost, Zagreb, Kladivar in Odred.

Tehnični rezultati:

110 m z ovirami: 1. Zurkovič (S) 16,1; 2. Šubelj (O) 16,2; **100 m:** Kopše (Ž) 11,6; 2. Pokorn (O) 11,7; **krogla:** Miler Bogdan (O) 13,32! 2. Miler J. (O) 12,78; **daljina:** 1. Wagner (O) 6,44; 2. Špan (O) 6,37; **4x100 m:** 1. Odred 46 sek., 2. Železničar 46,1 sek.; **10.000 m:** 1. Škenderovič (S) 34:01,6, 2. Lissizza (Ž) 34:09,4; **400 m:** 1. Belšak (O) 53 sek., 2. Bardutzky (Ž) 53,1; **višina:** 1. Žgalin (O) 185 cm, 2. Rajči č (S) 180 cm; **1500 m:** 1. Kranjc (O) 4:03,2, 2. Mikuška (S) 4:03,8, 3. Pavčič (T) 4:09,8, 4. Opaškar (T) 4:10,0; **met kladiva:** 1. Vojnič (S) 41,13, 2. Roš (O) 40,30; **200 m:** 1. Kopše (Ž) 23,9, 2. Furlan (Ž) 24,2; **400 m z ovirami:** 1. Olivieri (O) 57 sek., 2. Zurkovič (S) 60 sek.; **skok s palico:** 1. Žgalin (O) 3,20 m, 2. Strmšek (T) 3,15 m; **500 m:** 1. Kranjc (O) 15:12,8; **troskok:** 1. Rajčič (S) 12,99, 2. Wagner (O) 12,91; **4x400 m:** 1. Odred 3:30,8, 2. Železničar 3-33,3; **800 m:** 1. Bardutzky 1:59,9, 2. Mikuška (S) 2:00,0; **disk:** 1. Miler Janko 45,10 m, 2. Medžihradsky (S) 43,37; **kopje:** 1. Miler Janko 50,10 m, 2. Černe (Ž) 44,07 m.

Milakov skočil 3.95 m

Na stadionu CDJA Partizana je bilo danes ligaško tekmovanje zvezne lige. Zaradi močnega naliva v soboto je bil sobotni program preložen na nedeljo, nedeljski program pa na ponedeljek. Po prvem dnevu je Crvena zvezda zbrala 15.094, Partizan 13.904 točke in BSK 10.261. Na današnjem tekmovanju je Milakov postavil nov državni rekord s palico 3,95. Odličen rezultat je dosegel Stefanovič v teku na 10.000 metrov 30:55,6. To je drugi letošnji najboljši rezultat v državi. Žene so tekmovale samo od Crvene zvezde in imajo v tem kolu 9.092 točk.

Tehnični rezultati: 100 m: Pecelj 11 sek. (Crvena zvezda), *110 m z ovirami:* Rebula (P) 16,2, *400 m:* Sabolovič (P) 510, *1500 m* Ceraj (P) 3:58.8, *višina:* Boškovič (P) 1,75, *krogla:* Krupalija (P) 13,88, *kopje:* Dangubič (Crv. zv.) 60,68, *daljina:* Simunič (P) 6,65, *štafeta 4x100 m:* Crvena zvezda 44,2, Partizan diskvalificiran. *Žene — 100 m:* Rojčič 13,6, *krogla:* Radosavljevič 12,63, *disk:* Radosavljevič 35,20, *80 m z ovirami:* Pantovič 14,3, *800 m:* Kovač 2:45,8, *daljina:* Leposavič 4,48, *kopje:* Pejič 45,44.

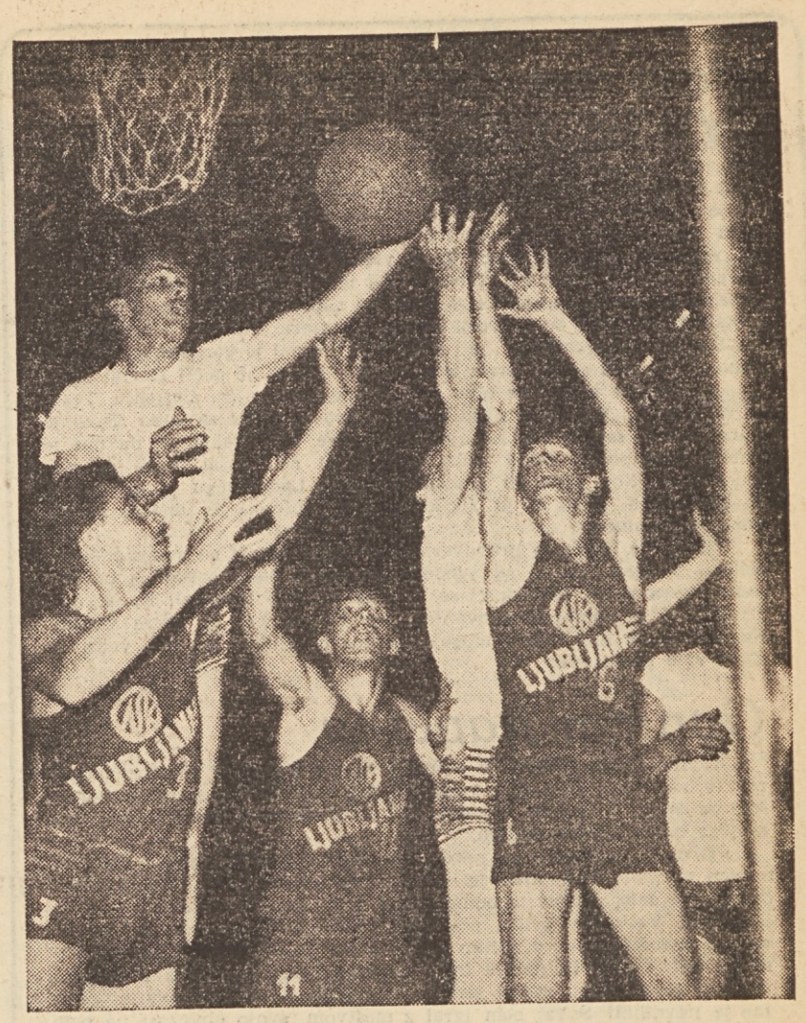

Na novem stadionu pod Cekinovim gradom bo drevi ob 20.30 prijateljska mednarodna tekma v košarki med ekipama

AYA American Boys : ASK

To je ekipa dunajskih študentov, ki jo trenirajo in vzdržujejo Američani. V njihovi ekipi igrajo trije člani avstrijske državne reprezentance, ki je letos zasedla 11. mesto na evropskem prvenstvu v košarki v Parizu ter mali Filipinec, ki je med najboljšimi igralci. Košarkarji ASK bodo nastopili v tejle postavi: Fugina, Šerbec II., Kristančič, Pavlovič, Škrjanc, Mravije, Filipan Juvan, Ogrin, Steiner in Kovačič. ob 19.30 bo predtekma. — Na sliki prizor s tekme AYA : ASK na Dunaju. Pavlovič, Fugina in Šerbec II. branijo svoj koš.

II. zvezna nogometna liga

Odred uspešen, Rudar premagan v prvem kolu

Kvarner : Rudar 7 : 4 (7 : 0)

Reka, 29. julija. V današnji prvenstveni nogometni tekmi II. zvezne lige med reškim Kvarnerjem in Rudarjem iz Trbovelj je zmagal Kvarner z rezultatom 7:4 (7:0). V prvem polčasu je igral Rudar proti soncu, kar je njegove igralce zelo oviralo. Zato je Kvarner, ki je imel zelo razigran napad, dosegel gol za golom, moral pa bi doseči najmanj še 5 golov, če bi imel boljše strelce. V drugem polčasu pa se je položaj temeljito spremenil. Rudar je zaigral zelo lepo in je dosegel enega za drugim dva gola po Opresniku. Tretji gol za Rudarja je kmalu za tem dal Kos, četrti gol za Rudarja pa je padel iz enajstmetrovke, ki jo je streljal Hudarin. Vratar Rudarja Ahlin je branil danes v izrednem stilu. V drugem polčasu je ubranil celo enajstmetrovko. Sodil je zelo dobro Erlich iz Ljubljane.

V predigri je mladinsko moštvo Rudarja premagalo mladino Kvarnerja z rezultatom 2:1 (2:1).

Odred : Tekstilac 1 : 0 (0 : 0)

VARAŽDIN, 29. jul. — Na igrišču Tekstilca je bila danes odigrana prvenstvena nogometna tekma med ljubljanskim Odredom in domačim Tekstilcem. Končala se je z zmago Odreda z rezultatom 1:0 (0:0). Sodil je Višnič iz Zagreba zelo dobro. Gledalcev okrog 2000.

V prvem polčasu je imel Odred več priložnosti za dosego golov, vendar pa ga je spremljala smola in so šli vsi streli mimo gola ali pa so se odbili od prečke. Ves čas je na terenu prevladovalo moštvo Odreda, kar se vidi tudi po razmerju kotov 4:1 za Odred. V drugem polčasu je Odred popolnoma zagospodaril na igrišču. Edini gol je dal Životič v 4. min. Hacler je zelo lepo streljal kot in Životič je poslal žogo mimo vratarja v mrežo. V drugem polčasu se je posebno odlikoval vratar Tekstilca, ki je obranil več težkih žog Kumarja, Haclerja in Belcerja. V moštvu Odreda so tokrat vsi igralci zadovoljili, posebno pa so se odlikovali Bencik, Piskar, Berginc in Korunovič v obrambi ter Hacler in Gabrič v napadu.

Visočnik

Proleter : Velež 3 : 0 (1 : 0)
Železničar : Budučnost 3 : 1
Zagreb : Radnički 1 : 1 (0 : 0)
Proleter (Z) : Dinamo 0 : 2

Korotan : VSV 9 : 5 (2 : 4)

Kranj, 29. julija. Danes je bila odigrana tu prva mednarodna nogometna tekma med VSV iz Beljaka in domačim Korotanom. Po živahni in temperamentni igri je zmagal Korotan z rezultatom 9:5 (2:4). Gostje so prikazali kombinatorno igro po že znanem avstrijskem sistemu hitrih kril. S to taktiko so v prvem polčasu razbili domačo obrambo in dobili prednost dveh golov. Korotan v tem času ni zadovoljil. V drugem polčasu pa se je položaj na igrišču spremenil, ker je Korotanu uspelo z dobro igro že v prvih minutah izenačiti ter priti v vodstvo. Ta uspeh domačih je goste presenetil in desorganiziral njihovo obrambo, kar je napad Korotana izkoristil in dosegel visoko število golov. Zmaga Korotana je zaslužena in pomeni lep uspeh kranjskih nogometašev. Tekmo je sodil pred 1500 gledalci Kraljič iz Kranja.

Polet in Branik združena

MARIBOR, 29. jul. V petek je dobil Maribor nov klub Branik, v katerem sta se združila z vsemi svojimi odseki dosedanji Polet in Branik.

Šeb postavila z 12.2 na 80 m zapreke nov državni rekord

MARIBOR, 29. jul. Danes dopoldne je bilo na stadionu Železničarja tekmovanje II. kola I. zvezne lige. Sodelovale so ženske ekipe Kladivarja iz Celja, Slobode iz Varaždina in Železničarja iz Maribora.

TEHNIČNI REZULTATI:

80 m z ovirami: 1. Šeb (Sloboda) 12.2 (nov državni rekord), 2. in 3. Knez Ivanka in Petauer Poldka (obe Kladivar) 12.4; *100 m:* 1. Smiljanič (Sl) 13.4, 2. Majcen (Kl) 13.4; — *Disk:* 1. Borovec (Sl) 40.95 m, 2. Medvež (Kl) 35.28 m, 3. Vojsk (Žel.) 32.83 m; *Višina:* 1. Petauer (Kl) 1.43 m, 2. Železnik (Kl) 1.35 metra; *200 m:* 1 Vizjak (Kl) 27.3; — *krogla:* 1. Borovec (Sl) 10.97 m, 2. Jezernik (Kl) 10.75 m; *800 m:* 1. Vizjak (Kl) 2:25.4, 2. Grabar (Kl) 2:29.8. — *Daljina:* 1. Knez (Kl) 5.36 m, 2. Šeb (Sl) 5.32 m, *Kopje:* 1. Jezernik (Kl) — 31.35 m. — *4 krat 100 m:* 1. Kladivar 52.3, 2 Sloboda 53.2, — Točke: 1. Kladivar 14.042, 2. Sloboda (Varaždin) — 12.759, 3. Železničar (Maribor) 10.899.

V soboto in nedeljo je bilo atletsko tekmovanje, na katerem je agilni Železničar izboljšal svoje dosedanje rezultate: *Moški 100 m:* Požun 11.8, *disk:* Markež 35.59 m, *višina:* Čerpez 1.78 m, *krogla:* Eferl 12.15 m, *10.000 m:* Rotner 37:48,0, *400 m:* Požun 52.0, *1500 m:* Šober Drago 4:11.6, *troskok:* Čerpez 12.96 m, *110 m z ovirami:* Gobec 17.9, *4 krat 100 m:* 46.8 *400 m z ovirami:* Kabaj 59.8, *Kladivo:* Markež 44.29, — *daljina:* Horvat 6.32, *200 m:* Požun — 23.5, *kopje:* Eferl 46.21 m, *5000 m:* Male 16:02.4, *800 m:* Šober 2:03.2, *skok ob palici:* Čerpez 3.46 m (nov slovenski rekord), 4 krat 400 m 3:33.4 (nov mariborski rekord).

PLAVANJE

Naprijed : Branik 70 : 61

MARIBOR, 29. jul. Na kopališču na Mariborskem otoku je bilo v soboto in nedeljo tekmovanje v II. zvezni plavalni ligi med Naprijedom iz Zagreba in domačim Branikom. Tekme so bile napete in je številno občinstvo tokrat prišlo na svoj račun.

Puch (Graz) : Železničar 3 : 3 (3 : 2)

LJUBLJANA, 29. jul. Na stadionu v Šiški so se nogometaši Železničarja danes pomerili z moštvom Puch iz Graza. Kljub boljši igri Ljubljančanov, je rezultat le neodločen 3:3.

Značilnost te tekme je, da so igrali železničarji lepše od svojega nasprotnika in imeli skoraj ves čas rahlo terensko premoč, vendar bi se kmalu zgodilo, da bi zmago odnesli gostje. Napadalne akcije Avstrijcev so bile redke in nenevarne, vendar so prišli le-ti v vodstvo skoraj nepričakovano. Gole so zakrivili obrambni igralci, ki v začetku niso bili dovolj budni.

Po odmoru je igral član Odreda Hočevar kot gost na mestu srednjega napadalca. Čeprav je delil žoge pametno, pa se v odločilnih trenutkih nikakor ni znašel. Kljub veliki premoči domačinov je kazalo, da bo rezultat ostal nespremenjen. V zadnjih minutah igre pa je Hočevar ujel lep predložek Erberja in žogo z glavo potisnil v mrežo. Med najboljšimi igralci Železničarja je bil Perharič II., Sočan, deloma pa tudi Čretnik. Za Ljubljančane sta bila uspešna še Erber in Perharič. Pred približno tisoč gledalci je sodil Janežič iz Ljubljane.

Mednarodni telovadni nastop v Splitu

Ob priliki proslave 40-letnice Hajduka je bil v Splitu tudi mednarodni telovadni nastop, na katerem so poleg najboljših naših telovadcev nastopili tudi Švicarji, ki gostujejo v Jugoslaviji. Zmagal je proti pričakovanju Tomy s 48.15 točkami pred Günthardtom in Bullonijem. Med Jugoslovani je bil najboljši Drago Jelič (42.90), ki je zasedel sedmo mesto.

Pravilne rešive 37. kola „ŠPORTNE STAVE"

Avstrija : Jugoslavija — veslanje	2
Zap. Nemčija : Jugoslavija	1
Tekstilac : Odred	2
Proleter (O) : Velež	1
Železničar : Budučnost	1
Kvarner : Rudar	1
Zagreb : Radnički	x
Proleter (Z) : Dinamo	2
Crvena zvezda : BSK	2
Partizan : Vojvodina	2
Mladost : Zmaj	1
Proleter (T) : Borac (BL)	odlež.

TOČA REKORDOV V ZAGREBU

Zagreb, 29. julija. Včeraj in danes je bilo v Zagrebu drugo kolo zvezne atletske lige ob sodelovanju Mladosti, Zagreba in celjskega Kladivarja v moških in ljubljanskega Odreda v ženskih disciplinah. Kladivar je od 19 disciplin, v katerih se je tekmovalo v kompletnem olimpijskem programu, zmagal v 11 disciplinah. Postavljeni so bili novi slovenski rekordi ter dva mladinska državna rekorda. Celjani so maloštevilnim gledalcem demonstrirali prvorazredno atletiko ter navdušili občinstvo. Pripomniti moramo, da Celjani niso bili kompletni, manjkala sta Hribar in Mljač. Tudi Mladost je nastopila okrnjena, kajti štirje najboljši atleti so bili odsotni. Zupančič Igor je tekel 400 m zapreke samo desetinko slabše od državnega rekorda, ki je star 17 let. Lorger je postavil nov slovenski rekord v teku na 110 m z ovirami prav tako je nov rekord njegov rezultat v teku na 200 m 21.3. Hančev rezultat da slutiti, da bo uspešno nastopal v tej sezoni. V ženskih disciplinah pa je presenetila Nada Kotlušek, ki je postavila nov slovenski rekord z metom 13.05 m. Šafarjeva in Blaževa sta postavili republiške rekorde v teku na 800 m. — **Končno stanje točk v moških disciplinah:** Zagreb 29.347 točk, Kladivar 29.206 točk, Mladost 28.376 točk. V ženskih disciplinah: Mladost 14.157 točk, Odred 12.712, Zagreb 9613.

TEHNIČNI REZULTATI:

100 m Horvatič (M) 11,2, Lorger (K) 11,3; *400 m:* Zupančič 49,9 (nov rekord LRS), Kraljevič (M) 50,5; *1500 m:* Hanc (K) 4:01,0, Tomič (Z) 4:01,8, Djurič (Z) 4:05,0; *10.000 m:* Godler (Z) 32:38,6, Škrinjar (Z) 33:42,0, Kranjc (K) 34:49; *4 krat 100 m:* Kladivar (Lorger, Petauer, Zupančič, Hvala) 44,3 (nov rekord LRS), *110 m z ovirami:* Zupančič 15,6, Lorger 15,7, *višina:* Kršlak (M) 183 cm, Zerkov (M), *troskok:* Zagorc (K) 14,00, Petranovič (Z) 13,90, *krogla:* Galin — (Ml) 13,73, Žerjal (K) 13,31; *kopje:* Kopitar 55,40 (nov rekord LRS), *200 m:* Lorger 23,1, Horvatič (Ml.) 23,1; *800 m:* Hanc (Kl) 1:56,7, *5000 m:* Djurič (Z) 15:22.6, Godler (Z) 15:38.6, Grabar (K) 15:52,2; *400 m zapreke:* Zupančič (K) 54,8, Kopitar (K) 56.2, *4 krat 400 m:* Zagreb 3:27, Mladost 3:28,2, Kladivar 3:28,4; *daljina:* Petranovič (Z) 6,50, *skok s palico:* Marčelja (M) 3,50; *met diska:* Žerjal (K) 48.50 (nov rekord LRS), Golc (K) 42.83; *kladivo:* Žerjal (K) 53.48, *žene — 100 m:* Babovič M. (M) 12,8, Bogič (M) 12,9; *200 m:* Bogič 26.5, Smek 27,6; 800 m: Šafar 2:18,8 (hrvatski rekord), Blaž (O) 2:23,3; — *4 krat 100 m:* Mladost 50.8, Zagreb 53,9; *višina:* Sima (O) 145 cm; *daljina:* Šumak 4,98 cm; *krogla:* Kotlušek 13,05 (nov rekord LRS); *disk:* Kofol (O) — 34,82; *kopje: Orehek 31,05.*

Zvezna plavalna liga

Mornar : Ilirija 68 : 63

V Splitu je bil končan plavalni dvoboj med Ilirijo in Mornarjem, ki se je končal z zmago Mornarja 68:63. Rezultati so naslednji: *400 m prosto moški:* 1. Žuvela (M) 5:06.8, 3. Hafner (I) — 5:34.0, *400 m ženske:* 1. Kuhar 6:45.6, *100 m hrbtno moški:* 1. Škanata (M) 1:11.1, *100 m hrbtno ženske:* 1. Pelan (I) 1:26.0, *200 m prsno moški:* 1. Trojanovič (M) 2:45.3, 2. Pandur (M) 2:47.5, 3. Sovre (I) 2:51.4, 4. Žvokelj (I) 2:52.3, *štafeta 4 krat 200 m:* Mornar 9:41.3, Ilirija 11:05.2, *waterpolo:* Mornar : Ilirija 17:1 (8:0).

Naši veslači lepo napredujejo

Na Ljubljanici je bilo danes veslaško prvenstvo LRS. Sodelovala sta dva kluba, domača Savica in blejski Gozdar. Tekmovanje je bilo vzorno organizirano. Doseženi časi so dobri, če pomislimo, kako velika stiska vlada za prave tekmovalne čolne. Primerjava doseženih časov s časi prejšnjih let kaže očiten napredek. Tekmovanje je bilo istočasno pregled sil pred bližnjim državnim prvenstvom, ki bo za zvezni razred na Bledu, za starejše in mlajše mladince in žene pa v Vukovarju. Prvič v zgodovini slovenskega veslaškega športa je dosegel članski četverec s krmarjem boljši čas od sedem minut in to še v čolnu preklopne gradnje. Dober čas so dosegle tudi starejše mladinke in ženske v četvercu s krmarjem. Upajmo, da se bodo na državnem prvenstvu primerno plasirali in da bodo imeli naši veslači letos več sreče v izbiri čolnov kot lansko leto. Blejski Gozdar je pokazal, kaj se da doseči z rednim treningom, dobro se je odrezal ženski četverec s krmarjem. Gledalcev je bilo precej. Sodniška služba brezhibna.

TEHNIČNI REZULTATI:

Četverec s krmarjem za mladince: 1000 m: 1. Savica (Pahor, Pogačnik, Vrhovec, Grošelj, krmar Gabršček), čas 3,17 sek., 2. Gozdar 3:35.4; **skiff — žene, 1000 m:** 1. Semenič (Savica) 4:29, 2. Pogačnik (S) 4:34.2; **četverec s krmarjem — žene 1000 m:** 1. Savica (Pavlič, Ham, Gomolj, Senica) 3:39, 2. Gozdar 3:58.6; **skiff — mladinci 1000 m:** 1. Mayer 3:44.2; **četverec s krmarjem — starejši mladinci 1000 metrov:** 1. Savica (Rupnik, Šturm, Pintar, Babšek, krmar Šturm M.) 3:15, 2. Savica II. 3:27.6; **skiff — člani 2000 m:** 1. Predovič Igor (Savica); **četverec s krmarjem — člani 2000 m:** 1. Savica (Hočevar, Pukl, Hočevar, Skaberne krmar Gabršček) 6:43.2, 2. Gozdar 7:43.4.

Prehodni pokal je prejela Savica, tekmovalci pa diplome.

NOGOMET

DRUGA LIGA

Drugo kolo: Metalac : Velež, Proleter (Z) : Tekstilac, Dinamo : Zagreb, Radnički : Rabotnički, Bokelj : Kvarner, Rudar : Železničar, Budučnost : Proleter (O), Vardar : Odred.

Tek za življenje

»Sovjetski šport« je pred kratkim pripovedoval o nekem buržuju po imenu Ladoumègue iz Francije. To je bil tisti atlet, ki je nekoč postavil svetovni rekord. Toda kako in zakaj ga je postavil, nam pove »Sovjetski šport«. Buržuj po imenu Ladoumègue je namreč tekel za svoje zdravje, še več — za življenje. Pred startom mu je šepnil neki prijatelj:

»Strašno, Jules, strašno! Toda vseeno moraš zvedeti. Tvoja konkurenta te hočeta napasti. Eden izmed tekačev se bo prilepil na tvoje pete in ko bo v skupini tik za tabo, bo napravil tako, kakor da bi se spotaknil. Pri tem bo z žeblji svojih šprinteric raztrgal tvoja meča!«

Buržuj Ladoumègue je prebledel. Poznal je gangsterske metode zahoda! Na čelu so mu stale kaplje potu. Potem je počil startni strel. Ladoumègue je startal in tekel kot še nikoli v svojem življenju. Tekel je in tekel in vse svoje nasprotnike je pustil daleč za sabo. Tako je moralo biti, saj je šlo za njegove zdrave ude. Tekel je, da mu je hotelo srce počiti, tekel skozi cilj, in ni niti slišal, kako so gledalci vpili. Nov svetovni rekord? Čeprav! Ladoumègu ni bil srečen in zadovoljen. Rešil si je življenje, toda duševno in telesno je bil popolnoma uničen...

Takšen je, čujte, o pravoverni na vzhodu, šport na gangsterskem zahodu. Kakšen pa je na vzhodu, nam pove ta-le povestica budimpeštanskega radia. Človek bi se razjokal. Koliko ljubezni! Koliko požrtvovanja in samopremagovanja! Res, človek kar ne more verjeti. Nogometaši v Budimpešti morajo neskončno ljubiti »modro vodstvo« Toda raje poslušajte:

Ganjeni kapetan

Kovinar Imre Hlavan je obljubil, da bo do sobote presegel normo za 110 odstotkov. Bilo je v soboto opoldne in Imre je presegel normo šele za 90 %. S težkim srcem je šel k telefonu in poklical kapitana svojega nogometnega moštva.

»Tovariš kapitan,« je rekel, »danes ne morem igrati; izpolniti moram normo!« in kapitan je odvrnil: »Tako je prav, tovariš Imre! Najprej je delo, čeprav te bomo danes zelo, zelo pogrešali!«

Toda, ko so se igralci popoldne v kabini preoblačili, se je naenkrat prikazal Imre. Kapitan ga je temno pogledal in z jeznim glasom rekel: »Imre! In delo?« Imre pa ga je pogledal in z neskončno srečo v glasu rekel: »Cital sem Stalinova dela in njegov veliki genij me je navdihnil. Sedaj bom igral z moštvom, svojo obveznst pa bom izpolnil danes ponoči!«

Kapitan je bil ganjen. Prijel je Imreja za roki in ju krepko stresel. V nedeljo zjutraj pa je šel Imre z dela z globokim občutkom sreče v srcu. Ker je neprestano mislil na Stalinove besede je presegel svojo obveznost za celih 128 %, svojemu moštvu pa je pomagal zmagati...

MIKA:

Ob oživitvi ljubljanskega nogometnega derbyja

„Naprej Ilirija! Dajmo Primorje!“

Ce bi mi kdo naročil, naj pišem zgodovino ljubljankskega nogometa, bi mu vzlic temu, da sem mu stregel pri rojstvu, ga podpiral in s simpatijo kot njegov zvesti »kibic« spremljal vse do današnjega dne, rade volje plačal liter. Sem namreč spravljiv po značaju, a zlomek vedi, ali si ne bi z drezanjem v to, do nedavna še nepomirjeno sršenje gnezdo klubske prenapetosti ne nakopal na vest kakega »zavihanega nosu«, česar ne bi prenesel. Tako pa, ko me prosite, naj po spominu kaj pokramljam o nekdanjih »nogobrcarjih« v Ljubljani, vam prav rad ustrežem.

V začetku našega stoletja sem bil še paglavec. Drsal sem klopi v nižjih razredih takratne komaj dozidane cesarsko-kraljeve »poljanske« gimnazije. Studentje tistih časov smo o nogometu in o športu sploh imeli še bore malo pojma. Dve tedenski urici telovadbe v šolski telovadnici in dvoje uric »šolskih iger« ob nedeljah dopoldne v zelenem Tivoliju — to je bilo vse, kar je nudila takratnemu dijaku za njegovo telesno okrepitev šola. Izven nje pa je redkokateri študent tvegal zamero pri starših, gospodinjah in »šolmaštrih«, da bi se bil vpisal kot telovadec h takratnemu »Sokolu« ali »Orlu«. Preprosti študent ni imel sredstev, da bi si po vzoru nekaterih četudi redkih, a bolj petičnih meščanskih privilegirancev privoščil »luksus« lova, kolesarjenja, plavanja ali tenisa —edinih takrat »v suhi sezoni znanih športnih zvrsti, ki so pri starokopitnem gledanju takratnih vzgojiteljev povrh velja še za ekscentričnost. Razen z grmovjem preraslega tivolskega kolesarskega dirkališča in obeh preperelih in propadajočih kopališč, vojaškega na Ljubljanici in »Kolezije« ob Gradaščici, drugih športnih naprav Ljubljana ni poznala.

O nogometu seveda v takratni Ljubljani ni bilo ne duha ne sluha. Po šolskih telovadnicah se je sicer prašila med ostalimi rekviziti tudi ogromna, težka, s peskom nagačena usnjena žoga, opremljena z mogočno »pentljo«. To je ob slovesnih priložnostih telovadni učitelj izvlekel iz »ropotarnice«, nam študentom kazal, kaj se z njo dela, in nas tako uvajal v osnovna pravila »žogo-vihtenja« (Schleuderball), nekakega predhodnika današnjega nogometa.

Mladim dijakom je bila ta novotarija kaj všeč. Kmalu smo si iz starih krp sešili kar sami take buče in jih v prostem času trumoma vihteli po domačih dvoriščih in vrtovih, v veliko ogorčenje kajpak, lagodnih ljubljanskih meščanov, predvsem pa hišnih posestnikov, ki so se v strahu za svoje zidove, okenske šipe, vrtne posevke in tudi za svoje glave, zgražali nad takšnim pobalinskim početjem.

Vzlic takšnim nasprotovanjem se nismo dali ugnati. Navdušeni nad čarom naše igre in od splošnega nerganja le še bolj podžgani, smo se še tesneje povezali in prisluhnili vestem nekaterih »naprednejših« tovarišev, ki so kdosigave kje zasledili, da je tam daleč onstran avstrijskih meja, v Angliji in na Škotskem, ta-le naša igra že davno obledela in se je umaknila novi — takoimenovanemu »footballu«, ki da je mnogo bolj mikaven, učinkovit in kaj vem kaj še vse.

Stopili smo vkup, se posvetovali in brez oklevanja sklenili ustanoviti športni krožek. Oskrbeli smo si za novo igro pravila, naročili najnujnejše pripomočke — pravo nogometno žogo in še nekaj z »zamaški« opodplatenih čevljev. In ko smo pošiljko dočakali, smo začeli!

Med dijaki je završalo. Kjer je bila le priložnost, smo navdušeno nabijali žogo. Kot epidemija se nas je polotila nogometna mrzlica.

Ob uvidevni prizadevnosti nekaterih naprednejših šolnikov — po večini mlajših suplentov — in z njihovo podporo nam je kmalu uspel korak naprej: iz ilegale smo prešli v legalo. Uradno so nam celo dovolili, da si ustanovimo na vsaki šoli lasten nogometni krožek — seveda pod njeno kontrolo. V teh krožkih smo si s sredstvi, ki so nam dotekali iz članarine in iz prostovoljnih prispevkov, ki smo si jih takorekoč pritrgali od ust, omislili kmalu ustreznejšo opremo, a šolske oblasti so nam izposlovale primerno, za vse šole skupno igrišče.

Tako smo se z zasebnih dvorišč in travnikov preselili na tedanjo trikotno livado ob Lattermanovem drevoredu, tja, kjer danes od časa do časa razkazujejo cirkusi radovednim Ljubljančanom svoje atrakcije.

Tu, na tem travnatem svetu, se je v tedanji neposredni soseščini tivolskega »Pratra« z njegovimi strelišči, vrtiljaki, gugalnicami, potujočimi zverinjaki, akrobati in čarodeji ter ob zvokih cvilečih lajn, prvič predstavila pisani gruči ljubljanskih radovednežev in postopačev — avantgarda ljubljanskih in kranjskih nogometašev. Na tem svetu so bile poslej tudi ob delavnikih redne vadbe. Šole so se vrstile po določenem urniku. Ob nedeljah pa so se moštva že pomerila v pravih »uradnih« tekmah. Vsaka šola je nastopila v svojem reprezentančnem kroju. Med najslikovitejšima sta bili moštvi I. in II. takratne državne gimnazije. Prvi so nastopali v belo-rdečih dolgorokavih srajcah, z rdečo zvezdo na belem polju ter v belih, rdečeobšitih hlačkah, drugi pa v ustrezni belo-modri altenaciji z modro zvezdo na belem polju in v modrih hlačkah.

S športne strani seveda igra spočetka ni bila kdove kako lepa. Igrali smo primitivno, na prodore posameznikov, ki so skušali z bolj ali manj posrečenimi »driblingi« preigrati nasprotnika in uveljaviti svoje bolj fizične, kakor tehnične sposobnosti.

Med slovenskimi šolskimi moštvi so potekale tekme v še dokaj prijateljskem duhu. Bolj dramatične pa so bile, kadar so se kosala slovenska moštva z nemškimi.

Kdor pozna ljubljanske politične razmere tistih let, se temu ne bo čudil. Slovenska mladina se je tačas z vso zagrizenostjo borila proti nemškutarstvu, ter je, kajpak, četudi proti

Nekdanji izvrstni vratar bivšega Primorja, Jančigaj

vsem že tedaj veljavnim športnim načelom, prenesla to svojo zagrizenost tudi na zeleno nogometno polje. Zato niso bili dejanski spopadi med posamezniki ali pa celo skupinami na igrišču in kasnejša medsebojna obračunavanja na ulici, nikak nenavaden pojav.

Z Adamič-Lundrovimi septembrskimi dogodki leta 1908 je politična zagrizenost in vzporedno z njo seveda tudi nogometna strankarska napetost dosegla svoj višek. V športnih krogih je zagospodaril nespravljivi narodnostni duh. Ljubljansko športno javnost ni več zanimalo, kako se bo igralo, temveč le še, ali bodo »Slovenci« nažgali »Nemce«, ali pa se bo zgodilo obratno.

Tedaj je vzniknila med slovenskimi srednješolskimi nogometaši prva zamisel, da bi se vsi Slovenci v Ljubljani zedinili v enem samem — slovenskem športnem društvu. In res! Že čez dobro leto je bilo na pomlad 1910 ustanovljeno v Ljubhjani prvo zakonito slovensko dijaško športno društvo »SK Hermes« in z njim so bili postavljeni prvi organizirani temelji vsemu nadaljnjemu slovenskemu športnemu razvoju.

Že tekme med dijaškimi krožki Slovencev in Nemcev so vzbujale precej zanimanja med širšo javnostjo. To zanimanje se je se stopnjevalo, ko se je SK Hermes začel meriti tudi z izvenljubljanskimi klubi, ki so v tedanji Avstriji uživali precejšen sloves. Prvi Hermesovi nasprotniki so bili tržaška »Studentesca sportiva« in »Edera«, goriška »Jugoslavija«, celovška »KAC« in »KSV« ter graška klub »GAC« in »STURM«.

Hermežani so bili večkrat uspešni. Ti uspehi so podžigali celo starejše ljubljanske meščane, da so se zganili iz mrtvila in ustanovili že spomladi leta 1911 splošno slovensko nogometno društvo »SK Ilirijo«. Ker so se v novoustanovljeno društvo zbirali po večini le starejši člani, dočim je bil Hermes v bistvu mladinsko društvo — so oboji voditelji kaj kmalu spoznali, da takšna cepitev moči ne bi koristila nadaljnjemu športnemu razvoju. Pa so se zato še istega leta sporazumeli, da se obe društvi zedinita v eno nogometno društvo — v novo »SK Ilirijo«.

Jasno je, da se je s to potezo nogometni šport moralno, materialno in tudi strokovno dvignil. Naval v nogometne vrste je bil tolikšen, da je Ilirija že takoj ob tej združitvi razpolagala s kar tremi prvimi moštvi. Staro Hermesovo igrišče je postalo pretesno, pa se je zato nogomet preselil na večjo in primernejšo parcelo, kjer je v stari Jugoslaviji obratoval velesejem.

Predaleč bi zašel, če bi se tu zaustavljal ob organizacijskih pravilih obeh prvih nogometnih društev, ob imenih in delovanju njegovih funkcionarjev in pa vseh tistih idealnih delavcev, ki so, vzvišeni nad politično strankarskimi ambicijami in strastmi tistega časa, pravilno gledali na vzvišeni smisel športa in posvetili temu smotru vse svoje sile. Nikakor pa ne morem — že zato, da zadostim radovednosti našega današnjega športnega naraščaja — povsem molče mimo nekaterih drugih vprašanj, ki utegnejo marsikoga zanimati, kot na primer: kdo pa so bili pravzaprav ob zibelki in v otroški dobi našega športa naši najboljši aktivni igralci? S kakšnimi uspehi so nastopali? Kolikšno je bilo njihovo nogometno znanje? Kdo so bili njihovi nasprotniki?

Mislim, da še danes živeči peščici aktivnih organizatorjev in nogometašev tiste dobe — izvzemši nesporno najzaslužnejšemu inž. Stanku Bloudku — ne delam krivice, če poleg njegovega imena navedem kot prvega, med zadnjo vojno v taborišču preminulega Evgena Betteta.

Izšel je iz šolskega nogometnega krožka tedanje nemške Mahrove trgovske šole, ki je slovela kot eno najboljših strokovnih učilišč v Avstriji. Kot zaveden Slovenec je mladi, postavni Evgen med prvimi vstopil v nogometne vrste SK Hermesa. Že iz »mahrovskih« vrst preizkušen igralec je kar takoj zasedel mesto srednjega napadalca v prvem moštvu in vztrajal, spremljajoč vse poznejše metamorfoze svojega društva na tem mestu, ne le kot vzoren in aktiven igralec, temveč kot duša slovenskega nogometa vse do kapitulacije stare Jugoslavije.

Iz tistih časov bi ne smel prezreti drugega odličnega igralca in organizatorja — prvega Hermesovega srednjega krilca Vinka Hitija, s športnim vzdevkom »Ceneta«, ki je izšel iz nogometnega aktiva II. državne gimnazije. Z Evgenom in prvim vratarjem Dolencem je ta trojica predstavljala hrbtenico klubove tekmovalne vrste. Kot »dolgoudarna« branilca sta varovala prvo slovensko vratarjevo svetišče mogočna orjaka Jankovič in Kobler. Nosilca vseh po krilih speljanih napadalnih akcij pa sta bila iskra in odlična tekača — desno krilo Valašek »Korle« in levo krilo Bremc, li po domače »Mašinca«.

S temi imeni seveda vrsta prvih Hermesovih in poznejših ilirijanskih reprezentantov še daleč ni bila izčrpana.

Od ostalih popularnih »kanonov« Hermesa in mlade Ilirije bi naštel po spominu in abecednem zaporedju še naslednje: branilca: Baltezar, Kavšek — »Zane«, Koblar ml., Kušar in Pretnar — »Slavc«; krilci: Beltram »Gigi« Carf, Lozej, Vadnjal in Vodišek; napadalci: Bregar — »Francelj«, Kreuzberger »Dolfe«, Mikuž — »Miško« in Vidmar — »Švica«. Kot odlična vratarja sta kmalu zaslovela še poznejša ilirijanska igralca Stane Pelan in Boris Soklič.

S takšno izbiro igralcev je razumljivo, da tudi športni uspehi niso izostali. Gostujoča nogometna društva iz avstrijskih prestolic so često neutešena zapuščala Ljubljano in le redkokateremu se je posrečilo izbojevati zmago nad »poniglavim« ljubljanskim začetnikom. Tržaška, celovška, graška in pozneje tudi zagrebška moštva so dostikrat osramočena zapuščala Ljubljano. Celo »Češki Lev« iz Plzna — eno najmočnejših takratnih avstrijskih moštev, se je moral v Ljubljani ob prvem gostovanju sprijazniti s »samo« neodločenim izidom.

Višek nogomenega užitka za Ljubljančane pa je bil nastop praške Slavije julija 1913 Čehi so veljali tedaj za najboljše srednjeevropsko moštvo. Četudi so gostje odpravili Ljubljančane z rezultatom 10:0, ta poraz ni prav nič potrl domačinov. Nasprotno, dobili so bogato nogometno lekcijo, izločili iz nogometa vsa zastarela načela in se z vso vnemo lotili modernega načina igranja. Da uspeh ni izostal, so kmalu občutila vsa naslednja v Ljubljani gostujoča moštva, najsi so bili to že udomčeni, stari znanci, ali pa novi, prvič nastopajoči zagrebški, dunajski in celo budimpeštanski predstavniki.

In sredi takšnega razmaha je tedanjo slovensko nogometno predstavnico Ilirijo zaustavila in za daljšo dobo ohromila prva svetovna vojna.

(Dalje prihodnjič)

Ob zaključku prvenstva Slovenije v nogometu

Resnična pomoč mladini — najboljša pot k uspehom

Slab nogomet, lahko rečemo na splošno in kratko za klube republiške nogometne lige ob zaključku pomladanskega dela prvenstva. Kakovost igre je od lanskega tekmovanja zelo padla. Seveda, vmes so tudi izjeme, ki potrjujejo pravilo. Glavna vzroka za to sta pokamanjkanje trenerjev in finančne težave, s katerima se bori večina slovenskih moštev. K temu se pridružujejo še druge napake in pomanjkljivosti, ki slabe žeitak neugodne razmere v naših društvih.

V pomladanskem tekmovanju je pokazal še največ znanja republiški prvak Korotan iz Kranja, ki ima standardno moštvo in dobro vodstvo. Kaj čudno in neprijetno luč pa meče nanj nedavni katastrofalni poraz v prijateljski tekmi z Odredom (0:17!). Tako visokega poraza ni doživelo menda še nobeno slovensko moštvo. Res je, da je bilo prijateljsko srečanje, ki naj bi koristilo obema kluboma, vendar bi se morali Kranjčani zavedati, da je bilo to javna, vsaj na papirju kakovostna prireditev, na kateri ne bi smeli žrtvovati svojega ugleda za nekaj tisoč dinarjev dohodkov!

Kaj lahko doseže dober in prizadeven trener, pove primer Mure, ki jo vodi neumorni vaditelj in strokovnjak Kukanja. Dobra vzgoja se kaže predvsem pri mladini, toda finančne težave onemogočajo klubu lepši napredek. Ta Damoklejev meč grozeče visi tudi nad Nafto, ki komaj vzdržuje 12 do 13 igralcev, medtem ko je za njeno mladino še slabše, saj ne more tekmovati v mladinskem prvenstvu Slovenije. Ta problem zadeva večino klubov in je torej razumljivo, da v takšnih okolnostih ni mogoče misliti na uspešen razvoj slovenskega nogometa.

Seveda, kot rečeno, to ni edini vzrok. Za neuspeh zadene krivda tudi tehnične odbore, katerih nekateri člani, ki se štejejo za strokovnjake, s svojim ravnanjem bolj škodijo kakor pospešujejo razvoj kluba. Tisti, ki zastopajo stališče, da je važneje prej razkošno urediti in opremiti različne športne prostore kakor pa poskrbeti za napredek obstoječih športnih sekcij, gotovo nimajo nič skupnega s fizkulturo! Prvenstvena skrb mora biti vsestranska dobra vzgoja članov, ki bodo barve svjega kluba vsepovsod častno zastopali, vse ostalo bo potem lahko doseči.

Zanimivo je, da se nekatera društva še vedno ne morejo ločiti od svojih igralcev — veteranov. Skoraj povsod najdeš vsaj po enega ali dva, ki že davno več ne sodijo v moštvo. Čemu se vodstva klubov tako krčevito drže na primer Janežiča (Gregorčič), Janžekoviča (Branik), Čaterja, Čoha (Kladivar), Töreka (Nafta), ki so že odslužili svoj »rok«? Ali se le-ti ne zavedajo vendar, da bi morali njihova mesta zasesti mladinci?! Proti njim nima nihče ničesar, nasprotno, vsakdo jim čestita za vzorno požrtvovalnost, prizadevnost, nezlomljivo voljo in nesebično pomoč, ki jo dajejo svojemu društvu, vendar so jih borbe na igrišču pokazale tudi v drugi luči. Opazilo se je, da prisotnost teh starejših na tekmah na trenutke neugodno vpliva na ostale mlajše igralce. Če Čaterju ali Čohu ne gre, potem postaneta nervozna, se razburjata, s čimer seveda begata svoje mlajše tovariše, namesto, da bi nanje vplivala pomirjevalno in poučno. Mar ne bi bilo pametneje, da bi se Janežič posvetil le vzgoji moštva, kakor pa da često »statira« na tekmah? Če v napadu ne uspeva, potem se počasi pomika v obrambo. Novi napadalec, ki ga je v sili zamenjal, je brez dvoma manj uspešen, kakor pa na svojem običajnem mestu. To je na videz sicer malenkost, v resnici pa je prav ta »malenkost« lahko usodna za enajstorico. Približno enako velja tudi za kapetana moštva Branika Janžekoviča, ki je drugače fair nogometaš in njegova zasluga je, da so igralci disciplinirani.

Še nekaj o igri posameznih članov lige. Tehnično najboljše moštvo je Branik. V polju igrajo Mariborčani zelo lepo, žogo podajajo točno, uspešno preigravajo, vendar le do kazenskega prostora, kjer se njihove, v začetku mnogo obetajoče, napadalne akcije po navadi razblinijo.

Mariborski Železničar ima slabo obrambo, krilska vrsta je dobra, napadalci pa igrajo premehko. Železničarji so od lani zelo napredovali, nezadostno učinkovitost pa bi pripisovali menda tudi majhnim postavam napadalcev, ki se v boju z nasprotnimi branilci ne morejo uspešneje kosati.

Najstalnejšo formo je pokazala Nafta, ki ima vse pogoje, da se razvije v prvorazredno enajstorico.

Krim in ljubljanski Železničar uvajata v glavnem mladino, ki ji posvečata veliko pozornost. Značilno za Krim je, da je moral večkrat prepustiti nasprotnikom obe točki, navzlic premoči in boljši igri. Za neuspeh je krivo tudi slabo vodstvo, ki se premalo briga za društvo, medtem ko nekateri bivši nogometaši kažejo veliko skrb in voljo za sodelovanje.

Tudi Železničar nima pravega vodstva. Sleherni gledalec je na primer spoznal, da Čebulj ni vodja napada, pač pa krilec. To ugotovitev potrjujejo tudi zadnje prvenstvene tekme. Na plasma v lestvici je vplivalo kajpada tudi nestandardno moštvo. Če so igrali na primer izključno mladi nogometaši, uspeh ni izostal (tekme s Korotanom, Muro, Gregorčičem, Triglavom). Na drugi strani pa imamo še vedno v živem spominu srečanje s Kladivarjem v Ljubljani, kjer so domači izgubili 0:2 Človek je imel na tej tekmi občutek, da igralci niso vedeli, zakaj so se borili — ali za zmago ali za poraz in končno tudi za plasma v lestvici. Kaj takega se v bodoče ne sme več primeriti, ker s tem ne le, da trpi ugled društva, ampak tudi ugled I. slovenske lige, v kateri se potemtakem ni vredno več boriti!

Železničarji iz Nove Gorice igrajo primitiven nogomet na dolge pasove. So ostri in večkrat nedisciplinirani, kar kažejo tudi pogosti kazenski streli in izključitve igralcev iz igre. Vodstvo se mora slednjič pobrigati za vzgojo članov, kar je osnovno za razvoj kluba!

Moštvo Triglava se ni moglo uspešneje boriti za boljši plasma, čeprav je v nekaterih tekmah pokazalo prav lepo igro.

Vsi ti nakazani problemi morajo razgibati tudi Nogometno zvezo Slovenije, ki naj po svojih možnostih podpira naša društva. Nujna je pomoč mladincem, da ne bodo odstopali od tekmovanja, oziroma omogočiti jim je treba redno, nemoteno sodelovanje v prvenstvu. Nič manj važna skrb je strokovna vzgoja. Znano je, da so najboljši igralci — trenerji (iz vseh predelov Slovenije) pred dvema letoma v Ljubljani na trenerskem tečaju spopolnjevali svoje znanje pod vodstvom izkušenega strokovnjaka Bročiča. V ta namen vložena denarna sredstva bi danes že morala roditi svoje konkretne oblike. Ob današnjem stanju v slovenskem nogometu pa se lahko samo vprašamo. »Kje so zdaj vsi ti nogometaši-trenerji, ki jih slovenski klubi tako nujno potrebujejo?!«

Ilirija vodi prvi dan 32:28

Split, 29. julija. Sinoči je bil tu na plavališču Jadrana plavalni dvoboj zvezne lige med Mornarjem in ekipo Ilirije. Rezultati so bili povprečni, preje slabi kakor dobri. Srečanju je prisostvovalo vsega okoli 200 gledalcev.

REZULTATI PRVEGA DNE:

1000 m crawl — moški: 1. Žuvela 13:21.2, 2. Vidan 13:55.0 (oba M), 3. Hafner 14:37.3, 4. Lunder 14:56.7 (oba Ilirija);

Odlična plavalka Lavrenčičeva

100 m crawl — ženske: 1. Pelan 1:19.8, 2. Jamnik 1:24.5 (obe I), 3. Matulič 1:30.2 (M);

100 m crawl — moški: 1. Škanata 1:00.4, 2. Frankovič 1:02.4 (oba M), 3. inž. Pelhan 1:03.4, 4. Žvokelj 1:08.2 (oba Ilirija);

200 m prsno — ženske: 1. Kuhar 3:15.2, 2. Jamnik 3:25.4 (obe I), 3. Magiarello 4:08.6 (M);

4 x 100 m crawl — ženske: 1. Ilirija (Zupančič, Zeman, Kariš, Pelan) 5:58.1, 2. Mornar 6:28.5.

Po prvem dnevu vodi Ilirija pred Mornarjem z rezultatom 32:28.

Waterpolo srečanje med ekipo Mornarja in Ilirije se je končalo z rezultatom 22:0 (10:0) v korist Mornarja.

Marljivi mariborski veslači

Na umetnem jezeru nad novo elektrarno pri mariborskem otoku je zelo živahno. VK Polet si je pri Bresternici zgradil že prav lepo oporišče in članstvo pridno trenira. Klub ima že tudi svojo jadrnico, ki pa je vedno zasedena. Da bi še bolj popularizirali veslaški šport med najširšimi plastmi prebivalstva, bodo izdelali čolniče za zabavne vožnje občinstva, kar bodo Mariborčani, ki drugje nimajo prilike za veslanje, sigurno pozdravili z velikim navdušenjem. Za jesen pa je predvidena veslaška prireditev v večjem slogu s sodelovanjem najboljših veslačev države.

PIONIRSKI NOGOMETNI TURNIR

Ljubljana, 29. julija. Včeraj in danes je bil na igrišču Krima pionirski nogometni turnir, na katerem so sodelovala moštva Slovana, Ilirije ter prvo in drugo moštvo Krima. Zmagalo je moštvo Slovana z žrebom, ker se je tudi podaljšek tekme z Ilirijo končal neodločeno. Rezultati: Slovan : Krim II 4:0, Ilirija : Krim I 4:0, Krim I : Krim II 1:0, Slovan : lirija 2:2.

Walter Rütt je prišel iz pekla...

Nadaljevanje

Ne, Rüttovo srce ni bilo več v pedalih njegovega kolesa. Vozil je hitreje, ko ni videl svoje kabine in počasneje, ko je peljal mimo nje. Tam je stala prijateljica Jimmyja Hogana, Ria, ki se je končno prepričala, da je Jimmy Hogan proti njemu le bleda senca. Bleda senca in nič več.

»Gospod Rütt, krasno ste vozili,« je rekla Ria, ko ga je znova izmenjal njegov partner. Rütt se je odrekel počitku v svoji kabini. Ostal je pri Riji, ki je slonela ob ograji. Kmalu bo to prekleto garanje končano: šest dni brez postelje, miru in brez ženske, ki zna s človekom mehko in ljubeznivo ravnati.

»Se lahko po dirki vidimo?«

»Mhm, bilo bi krasno...« je rekla Ria, z lahnim ameriškim naglasom, ki je napravil negotovo obljubo v njenem glasu še razburljivejšo in zapeljivejšo.

Da, in pri tem se je nasmehnila, vzela iz ročne torbice lepo banano in jo začela počasi, pazljivo lupiti.

Rütt jo je gledal. Tedaj mu je z vprašujočimi, črnimi očmi ponudila sadež. Noben moški, ki se še lahko drži na nogah, se ne bi mogel upirati in tudi Rütt se ni mogel, ko mu je Ria s koničastimi prsti porinila v usta velik kos banane.

»Vam teken, gospod Rütt?«

»Izvrstno, izvrstno!« je žvečil kolesar.

*

Igro bi Rütt spregledal že čez nekaj minut, če bi mu strašne bolečine pustile jasno presojo. Spravili so ga v ambulanto in poklicali zdravnika.

»Takoj izprazniti želodec!«

Ria je izginila in zunaj sta vozila Hogan in Farland, kakor da bi jima bil hudič za petami. Rüttov partner Stol se ju je držal le z največjo muko in spodaj se je v hudih krčih zvijal Rütt, ki ga je pustil samega na progi. O tem, da bi mu izpraznili želodec, ni hotel ničesar slišati. Množica je nekaj zavohala in vpitje se je stopnjevalo v strasten orkan.

»Rütt, ven. Kje je Rütt?«

Ria pa je stala ob ograji in vpila: »Naprej Jimmy, naprej Jimmy!« Na to, da se lahko Jimmyjev nasprotnik že v tej sekundi zaradi nje preseli na oni svet, pa ni niti pomislila.

Walterja Rütta so držali štirje možje in zdravnik mu je izčrpal strup iz želodca.

»Ven, Walter! Ven moraš! Stol ne more več naprej! Jimmy in Mac sta se že trikrat menjala!«

V Rüttovi glavi se je v teh trenutkih vse skupaj vrtelo v divjem kaosu, kakor blazno mlinsko kolo, in v njegovem želodcu je izgledalo kakor v klavnici. Toda njegovi oči so v tem blaznem vrtincu ljudi, arene, kolesarjev, še vedno iskale dekle, ki mu je porinila v usta kos banane.

»Prekleto! Krmili so te s sektom in bananami, ti idiot! Razumi nas vendar, Walter! Naprej! Hogana moraš ujeti!«

Našminkali so mu pepelnosiva lica, ga dvignili na kolo, in njegove noge so avtomatično začele vrteti pedala. Sprva počasi, potem pa vedno hitreje in hitreje in čez dve uri je bil zdrav Sprintal je do Jimmyja Hogana, se ga nekaj sekund držal in potem nezadržno potegnil mimo njega. Dvoje prestrašenih, velikih črnih oči mu je sledilo.

»Prekleto! Od kod pa prihajaš?« je zavpil Hogan za njim.

»Iz pekla, pes.« je zavpil Rütt čez ramo in se odpeljal naprej.

Jimmy Hogan je stopil s kolesa, pljunil in vtaknil umetno zabovje v usta.

*

Ria, dekle z banano, pa je kasneje postala slavna, svetla zvezda na filmskem nebu. Jimmy Hogan je bil v njenem divjem, razgibanem življenju, ki se je tragično končalo, samo majhna epizoda. Danes ima v Chelsei farmo svinj...

(Konec)

Z gojenci fizkulturne šole v Rovinju

Potovanje od Ljubljane do Rovinja je v vročih dnevih poletja precej težavno. Dobrih osem ur vožnje, prestopanje, gnetenje v vagonih in seveda tudi vročina. V Ljubljani so nam sicer oskrbeli rezerviran vagon, toda v Divači jo je odpihal proti Trstu. Vlak proti Pulju je bil popolnoma zaseden, ker že potniki pred nami niso ujeli zveze. Vendar smo se vsi zrinili, vsakdo si je priboril vsaj polovico življenjskega prostora in je stal na eni nogi, če ni mogel na obeh.

Za tujski promet je tako potovanje kajpada slaba reklama...

Vseh 80 dijakov in dijakinj, ki jih vodimo v Rovinj na taborjenje, se je vkrcalo, nihče ni zaostal. Stojim in balansiram ob bledi, izmučeni ženski. Iz Beograda potuje na »Crveni otok« pri Rovinju, štiriindvajset ur je že na nogah. Kritiziramo železnico in si lajšamo gorje z marelicami, črno kavo in žepnimi robci.

Gorje?

Beograjčanki pripovedujem o lepotah Rdečega otoka, ležečega v bližini Brionov. Nekoč so živeli na njem menihi, potem je prišel v last dunajskega admirala; zdaj pa je ves otok z graščino, kapelico in parki vred počitniški dom. Ko se bo utrujena beograjska znanstvenica nocoj okopala v morju in bo z morja gledala svoj počitniški dom, bodo težave potovanja že davno pozabljene.

In mi? Nas čaka še delo. Najprej bomo znosili šotore, poljske kuhinje, živila, drva in premog iz tovornega vagona v bližnji borov gozdiček, potem bomo vse uredili in si skuhali kosilo, končno pa v morje, ki je v okolici slikovitega Rovinja tako osvežujoče, tako mikavno.

Buzet — kamenito naselje na griču; spominja me na sliko Betlehema. Po dolini Mirne peči poteka vodovod proti Poreču. Zgovorni Gustl, stari funkcionar »Planice«, me še opozarja na žrelo, ki ga bomo videli kmalu po Pazinu, kjer je tragično končal svoje plodno življenje direktor Jože Kosmatin; potem se posloviva. Seveda mu moram obljubiti, da bom v Lupoglavu stopil k nasprotnemu oknu, si ogledal odcep nove proge, kjer Gustl dela, in čudovito sotesko, ki se zajeda v Učko.

Srečno, Gustl, na svidenje v Planici 1952!

Železničarji so izstopili, zdaj potujemo udobno in celo sedimo. Beograjčanka dremlje, domačinka pa pripoveduje o »hudi vodi«, ki razsaja ob slehernem trajnejšem deževju. Z možem oficirjem potuje domov, vendar se ne veseli obiska. Mati je na smrt bolna, samo štiri češnje imajo, sod je zdaj že prazen. »V jeseni, da, v jeseni je tudi pri nas veselo...«

ČUTIMO BLIŽINO MORJA...

Ogledujemo si sadove »rdeče zemlje«; čim bliže smo Rovinju, tem več jih je. Vinogradi, borovi gozdiči, oljčni goji, smokve, murve, v nebo štrleče ciprese. Lani je bilo ob progi vse požgano, letos pa vidimo visoko turščico, živo zeleno trto, sočne travnike in visoke kupe požete pšenice.

V Kanfanarju moramo prestopiti v drugo. Naši športniki, gojenci Zavoda za fizkulturo iz Ljubljane postajajo nemirni. Čutijo bližino morja. Že čujem škržete, ki žagajo in veselo hreščijo, skriti nekje v borih, cipresah in murvah. Vroče poletje! Mar si moremo želeti kaj lepšega, kakor potovati k morju in razpeti šotore v gozdu, kjer neprestano pihlja veter! Točim zadnje požirke vina in vroče kave. Vera ponuja potico, ki jo je dobila z doma, iz Čepovana nad Gorico.

V dalji vidimo arhitektonično znamenit zvonik, štrleč v sinje nebo nad Rovinjem. Staro, revno mesto s stoterimi kamnitimi hišicami na griču. Nekoč je bil Rovinj otok, do katerega je vodil viseč most. Zdaj je po kopnem zvezan s celino. Dijakom pripovedujemo legendo o Sv. Fumi, čigar bronasti kip vidimo vrh zvonika. Nekateri prvič gledajo morje. Vlak nas vozi mimo zelenega polotoka, kjer je med košatimi pinijami, bori, cedrami in plemenitimi smrekami na pol zakrita bolnišnica za kostno tuberkulozo.

Pozdravljen, zdravnik Tine Horvat, ki živiš tu za svoje bolnike, blag spomin dunajskemu županu Karlu Luegerju, ki je pred pol stoletja zgradil bolnišnico in zasadil park, kakršnih je malo v Evropi! Pozdravljeno naše ljubljeno, večno morje! Tri tedne bomo taborili v Rovinju. Ali bomo naučili naše gojence ljubiti morje, ljubiti obalo in Istro? Ali jih

Romantični Havajski otoki? Ne, pač pa obala pri Rovinju

bomo tako dobro seznanili s plavalnim športom, da nekoč ne bodo prej odnehali, preden bodo naučili slehernega otroka plavanja in reševanja iz vode?

PRVI DAN V ROVINJU

Gozd je dovolj velik za tri taborišča. V sredini bo kuhinja in ekonomat, na južni strani bo tabor za dekleta, na severni za fante. Dela potekajo v redu in nemoteno. Gojencem se pozna močna roka direktorja Stepišnika, ki vodi naš pedagoški kolektiv. Vsi delamo, nihče se ne izmika. Drva so že na kupu, v naši poljski kuhinji kuhamo kosilo.

Odložili smo oblačila, nekateri so bosi, postavljajo šotore, kopljejo jarke, pobirajo črepinje, kamenje in druge nevšečnosti. Veter z morja hladi razgreta telesa, v ozračju, dišečem po morju, po borih in rožmarinu, drgeta pesem tisoč škržetov. Nekje gruli grlica...

Glavna dela so opravljena, sledi obrok tople hrane, nato prvo kopanje.

»Oh, kako je toplo! In kako slano!«

Vitka telesa skačejo v vodo, plavajo in se igrajo.

»Mara, tako stojiš, kakor da bi čakala na fotografa!«

Boji se vode, Mara je neplavačica. Tudi Slavica Uršičeva, znana atletinja »Odreda«, stoji ob obali, medtem ko je velik del gojencev že na odprtem morju. Pravijo, da je tudi Polda Janez neplavalec! Poleg Mare in Slavice je še deset slabih plavalcev. Štiri ure dnevno bodo trenirali, potem pa bodo izpiti: v pravilnem plavanju, v plavanju na bližnji polotok (900 m oddaljen), v hitrem plavanju, v skakanju v vodo in reševanju iz vode. (Dalje prihodnjič)

Gunthardt zmagal v Lausanni

Na velikem telovadnem zletu, ki je bil 14. in 15. julija v Lausanni, je v višjem oddelku nastopilo 136 orodnih telovadcev. Veliko presenečenje je pripravil znani Jack Günthardt, ki je osvojil prvo mesto in pustil za seboj znane favorite Lehmanna, Stalderja, Freia, Eugstra in druge.

Nekaj o zgodovini konjskega športa v Sloveniji

Splošno je znano, da je konjski šport v Sloveniji zelo priljubljen. Kljub temu da se o tej športni panogi malo piše, pa so vse prireditve te vrste, živahno obiskane, pa bilo to kasaške ali galopske ali dirke s preskakovanjem zaprek. Tako je zlasti v konjerejskih središčih, kjer so dani pogoji, tako za konjerejo, kakor tudi za konjski šport, in kjer se tisočglave ljudske množice ob vsakem vremenu zberejo k vsaki konjskošportni prireditvi. Še bolj pa konjskošportne prireditve privlačijo naše meščane, zlasti Mariborčane in Ljubljančane ki vsakokrat celo v desettisočih pohite na take prireditve.

Poglavje zase pa je konjereja, ki igra v našem narodnem gospodarstvu le drugorazredno vlogo. Vsekakor je pri tem važen činitelj več kot pol stoletja stara tradicija, kajti pred več kot 70 leti je v začetku le maloštevilna skupina odličnih konjerejcev ljutomerskega Pomurja po zgledu konjerejcev in športnikov ostale Srednje Evrope začela z rejo kasaškega športnega konja. V dirkah, spočetka v ožjem področju v Ljutomeru, so se zaradi sposobnosti uporabljenega konjskega materiala te prireditve odlično obnesle in s časom postale prave kulturno-gospodarske manifestacije slovenskega ljudstva. Vsled tega se je njihov sloves naglo širil po ostali Sloveniji ter so s konjsko športnimi prireditvami začeli tudi ljubitelji konj v starih konjerejskih središčih, predvsem v centrih toplokrvnih konj, kakor je že takrat bila na primer Dolenjska (St. Jernej).

Učeč se na lastnih in tujih izkušnjah so ljutomerski konjerejci-športniki sčasoma prekoračili ožje meje svoje slovenske domovine in so se z uspehom udeleževali konjsko-športnih prireditev v inozemstvu, tako v Gracu, na Dunaju in v Budimpešti. Razume se, da so ti uspehi prinašali našim konjerejcem tudi gospodarske koristi, ker je naraščalo povpraševanje po ljutomerskih kasaških konjih in so se doma vzrejene živali dobrega porekla kaj dobro prodajale daleč izven domačega področja

Zanimiva je tudi ugotovitev, da so programi naših konjskošportnih prireditev pred vojno bili sestavljeni pretežno iz kasaških točk in so jahalni nastopi bili le redki. Ta postranska vloga jahalnega športa ne izhaja iz tega, ker bi jahanje bilo pri našem ljudstvu manj priljubljeno, temveč je posledica dejstva, da je Slovenija že od nekdaj v svojem področju vzrejala po večini vprežne konje.

Pač pa prihaja jahanje tudi pri nas v ospredje po drugi svetovni vojni, zlasti v zadnjih treh letih, ko moramo vsled hujskaške in napadalne politike naših sosedov na vzhodu vse bolj jačati obrambno moč naše domovine. Iz izkušenj druge svetovne vojne je namreč znano, da je konj tudi v vojnih pohodih kljub nenehnemu napredku mehanizacije še vedno najzanesljivejši človekov sodelavec pri prenašanju težkih tovorov, na krajše pa tudi na večje razdalje. Zato je za našo mladino, neobhodno potrebno, da se nauči s konjem pravilno postopati, ga negovati in oskrbovati ter s pridom uporabljati za vožnjo in jahanje S tem glavnim namenom so osnovani širom naše republike klubi za konjski šport, ki jih je sedaj že okrog 20 in katerih število je v stalnem porastu. Delovanje teh klubov pa vodi in usmerja Zveza za konjski šport v Ljubljani Navedeni namen, to je predvojaška in izvenarmadna vzgoja naše mladine pa daje konjskemu športu moralno podlago in eksistenčno opravičenost.

Dr. VEBLE FRANC

Kako bomo stavili

ZA 38. KOLO ŠPORTNE STAVE

1. Crvena zvezda — BSK. V tej tekmi je favorit Crvena zvezda, ki je trenutno četrta na prvenstveni lestvici. Kljub temu pa se ekipa BSK vedno uspešno bori proti nogometašem Zvezde. V prvem delu prvenstva se je tekma končala s tesno zmago Zvezde 1:0. Ker pa je napad BSK zelo neučinkovit, saj je dal v 11 tekmah samo 7 golov, lahko računamo na zmago Crvene zvezde. Prognoza **1.**

2. Dinamo — Vojvodina. Prvak pomladanskega dela prvenstva in edini klub I. zvezde lige, ki v 11 prvenstvenih srečanjih ni izgubil nobene tekme, bo igral na domačem terenu z Vojvodino. Njih srečanje v pomladanskem delu v Novem Sadu, se je končalo z zmago Dinama z rezultatom 1:0. Obe ekipi se na tekmo, ki bo prva v jesenskem delu prvenstva, dobro pripravljata. Dinamo bo nastopil v tem srečanju nekompleten, kljub temu, da v moštvu ne boste igrala poškodovana Ivica Horvat in Wölfl, dajemo prednost Dinamu. Prognoza **1.**

3. Sarajeve — Napredak. Nogometaši Sarajeva se bodo skušali revanžirati na domačem terenu za neodločen rezultat v Kruševcu 1:1. Videz je, da bo Sarajevo v tem srečanju zmagal, saj je na domačem terenu doseglo dobre rezultate. Premagalo je tudi Partizana in Vojvodino. V trening-tekmi je Sarajevo izgubilo nogometno tekmo z mestnim rivalom Železničarjem 3:2, vendar v moštvu niso igrali Brozovič, Lovrič I, Zigman in Habič. Prognoza **1.**

4. Borac — Lokomotiva. Oba kluba sta iz Zagreba, samo Borac je, čeprav novi član I. lige, zasedel boljše mesto na prvenstveni lestvici, kakor Lokomotiva. — Prva tekma letošnjega prvenstva se je končala z zmago Borca 2:1, toda videz je, da je Lokomotiva v boljši formi, kakor Borac. Prognoza **2.**

5. Mačva — Hajduk. Hajduk bo to pot nastopil v Šabcu, kjer je zelo vroč teren. Mačva je premagala Crveno zvezdo 2:1 in Vojvodino 3:1 na domačem terenu in se v prvi tekmi v Splitu, zelo upirala napadalvem Hajduka, ki so zmagali s 3:1. Toda, Mačva je, kakor izgleda, v slabši formi, saj jo je 22. julija premagal član II. zvezne lige Proleter iz Osijeka 2:1. Prognoza **2.**

6. Spartak — Partizan. Kljub temu, da v prvi tekmi ne bodo igrali poškodovani Šoštarič, Kolakovič, Čajkovski, Bobek, Herceg in Atanackovič, menimo, da je favorit Partizan. Prognoza **2.**

7. Vardar : Odred. Prvo srečanje v Ljubljani se je končalo neodločeno 0:0. To bo tekma izenačenih nasprotnikov in enakega tehničnega znanja. Vardar igra zelo dobro doma, saj je od 8 tekem v 7 zmagal in samo 1 igral neodločeno. Odred pa je od 7 tekem, ki jih je odigral na tujih igriščih, zmagal le v 1 in 1 igral neodločeno. Prognoza 1.

8. Budučnost : Proleter O. V tem srečanju smatramo Budučnost, ki je prva na prvenstveni lestvici II. lige, za sigurnega favorita, saj igra na domačem igrišču. Prognoza **1.**

9. Radnički : Rabotnički. To bo srečanje tretje in petoplasiranega moštva na prvenstveni lestvici. Ker pa bo srečanje v Beogradu, menimo, da je favorit Radnički, ki je sedaj v dobri formi. Prognoza **1.**

10. Proleter Z. : Tekstilac. Proleter je v Varaždinu igral neodločeno 2:2. Doma pa je med drugimi porazil tudi ekipo Odreda, tako da računamo, da bo Tekstilac v Zrenjaninu ob obe točki. Prognoza **1.**

11. Dinamo P. : Zagreb. Kljub temu, da bo to srečanje v Pančevu, je videz, da se bo končalo neodločeno. Prognoza **X.**

12. Rudar : Železničar. Nogometaši Rudarja igrajo na domačem terenu zelo dobro, tako da lahko računamo, da se bodo revanžirali za poraz v prvem delu tekmovanja, ko so srečanje z Železničarjem izgubili s 3:1. Prognoza **1.**

13. Bokelj : Kvarner. Ekipa Bokelja je brez zmage in samo s 4 neodločenimi rezultati, zadnja na tabeli. Toda kljub temu, da bo tekma v Kotoru, je Kvarner favorit. Prognoza **2.**

14. Metalac : Velež. Zaradi dvojnega programa bo to srečanje že v soboto, 4. avgusta. Metalac je trenutno na 9. mestu s 14 točkami, Velež pa na 4. z 20 točkami. Njihovo srečanje v Mostarju se je končalo neodločeno 0:0. Prognoza **X.**

15. Šibenik : Zadar. Nogometna tekma hrvatske lige. To je derby srečanje, ker je Šibenik na prvem mestu s 13 točkami, Zadar pa na drugem z istim številom točk, toda slabšim gol količnikom. Prva tekma v Zadru se je končala z zmago Zadra 3:2. Prognoza **X.**

NAGRADE ŠPORTNE STAVE

V 36. kolu športne stave je bilo na velika presenečenja vsega 5 prvih nagrad, ki prejmejo na podlagi 11 pravilnih rešitev po 115.306 din.

II. nagrado si razdeli devetdeset dobitnikov. Vsak prejme na podlagi 10. rešitev po 9609 din, med njimi tudi številke 82363, 78498 in 35511. Rok za reklamacije je torek 31. julij.

Po roku za reklamacije v 35. kolu so nagrade tele: I. 18.634; II. 1457 din. Nagrade se bodo izplačevale v ponedeljek med 12. in 13. uro. Zamudnike-dobitnike iz prejšnjih kol opozarjamo, da dvignejo nagrade.

OBJAVA

ČE PISETE »SPORTNI STAVI«, NASLAVLJAJTE NA LJUBLJANO — POSTNI PREDAL 301.

Kje dobite stavne listke

»Sportna stava« Tyrševa cesta 5 (poleg pekarne »Piskar«); Sportno društvo Krim, Stari trg; Odred, Tyrševa cesta 1 (v zgradbi Narodne banke); prodajalna časopisov »Jugoreklama«, Tyrševa 5; Dom JA, Fizkulturna zveza Slovenije, Likozarjeva ulica provizorij IV. (pri vratarju).

IV. kolo zvezne plavalne lige

Primorje in Mladost premagala Jadran in Jug

V torek in sredo sta bili na Reki in v Zagrebu povratni srečanji za prvenstvo A skupine zvezne plavalne lige med Primorjem iz Reke in Jadranom iz Splita ter Mladostjo iz Zagreba in Jugom iz Dubrovnika. Reški in zagrebški plavalci so premočno premagali oba nasprotnika. **Boljši rezultati na Reki so:** 100 m prosto moški: Finci (P) 1:03,2 1000 m prosto moški: dr. Defilipis (P) 13:48,6, 400 m prosto: dr. Defilipis (P) 5:13.0 100 m hrbtno moški: Finci (P) 1:14 8, 200 m prsno moški: Kučar (J) 2:52,4 štafeta 4×200 m prosto: Primorje 9:53,8 100 m prosto ženske: Loparič (P) 1:12.0, 200 m prsno ženske: Lavrenčič (P) 3:06 2, 4×100 m prosto ženske: Primorje 5:08,8 100 m hrbtno ženske: Basta in Grkinič (oba P) 1:28,5, 400 m prosto ženske: Loparič (P) 5:41,2, Waterpolo-Jadran: Primorje 5:2 (1:2) in 7:1 (4:0). Zmagalo je Primorje s 85:46 točkami

Boljši rezultati v Zagrebu: 1000 m prosto moški: Vidovič (M) 13:36,9 100 m prosto moški: Stipetič (M) 1:02,1 400 m prosto: Vidovič (M) 5:15,6, 100 m hrbtno moški: Vilović (M) 1:14.9, 200 m prsno moški: Bajs (M) 2:48,9 štafeta 4×200 m: Mladost 10:13,0 100 m prosto ženske: Kalčić (J) 1:17,0 200 m prsno ženske: Korpes (M) 3:12,6, 400 m prosto ženske: Barbieri (J) 6:10,3, 100 m hrbtno ženske: Ligorio (J) 1:28 3 štafeta 4×100 metrov prosto: Jug 5:25,8 Veliko presenečenje predstavlja zmaga Bajsa nad rekorderjem Barbierijem v plavanju na 200 m prsno. Bajs je na tem tekmovanju tudi izboljšal državni rekord ki ga je imel Korpes s časom 2:49,0 Waterpolo srečanje se je končalo prvi dan z zmago Juga z rezultatom 4:2 (2:1), drugi dan pa neodločeno 3:3. V celotnem tekmovanju je zmagala Mladost s 75:56 točkami.

Mladi Sovre Savo se razvija v odlične ga plavalca prsnega sloga in je letos že dvakrat premagal Toneta Cererja

SLOVENSKA PLAVALNA LIGA

V III. kolu tekmovanja za prvenstvo Slovenije sta se pomerila med seboj oba ljubljanska člana lige, to je prvo moštvo Železničarja in drugo moštvo Ilirije. V plavalnih točkah obeh dni so se uveljavili tekmovalci in tekmovalke Železničarja, ki so zasedli vsa prva in druga mesta. V waterpolo srečanju pa je zmagal Železničar s 5:1.

Pred zaključkom moštvenega prvenstva Slovenije v plavanju (preostali sta še srečanji Ilirija : Bled in Železničar : Bled) je stanje na tabeli v A skupini tole:

Železničar Lj.	3	3	0	0	401:198	6
Bled	2	1	0	1	175:197	2
Ilirija II.	3	0	0	3	220:361	0

V B SKUPINI KRANJ NAJBOLJŠI

Preteklo nedeljo je bil v Kranju dvoboj B skupine slovenske plavalne lige med Železničarjem II. iz Ljubljane in domačim Železničarjem. Čeprav so gostje v plavalenm sporedu zmagali s točko razlike 69:68, se je končni dvoboj zaključil z zmago Kranjčanov, ki so si priborili prvo mesto v skokih ter zmagali tudi v waterpolu Lestvica:

Železničar K.	3	2	0	0	203:134	4
Prešeren	2	1	0	1	137:183	2
Železn Lj. II	2	0	0	2	154:168	0

V C skupini, kjer tekmujejo Polet II, Sobota in Rudar, tekme zaradi nekaterih protestov še niso verificirane.

Ameriški atleti gostujejo v Evropi

NAŠI NAJBOLJŠI POVABLJENI NA DUNAJ

V Evropi že dalj časa gostuje deset ameriških atletov, ki na raznih tekmovanjih postavljajo odlične rezultate. »Polet« jih je sproti registriral v mednarodni rubriki, danes pa vam bomo te atlete natančneje predstavili

»Otrok ekipe« pravijo 19-letnemu **Parryju O'Brianu**, ki je najmlajši med atleti. Toda kakšen otrok! Takole med 90 in 100 kg bo težak in seveda je tudi precej velik. Na vsak način mora ta »otrok« imeti tudi presneto krepke mišice, da je lahko vrgel kroglo celih 17 m in s tem rezultatom premagal na ameriškem prvenstvu slavnega svetovnega rekorderja Fuchsa, ki mu je bil to prvi poraz po 89 zmagah. Za njim je bil tudi skoraj nič manj slavni Hooper, ki velja za drugega najboljšega metalca krogle v Ameriki Parry O' Brian pa se lahko postavi tudi z metom diska. Na vsak način bi na naššem državnem prvenstvu zasedel prvo mesto saj je njegov najboljši met nekaj čez 49 m. Brian je doma v Santi Monici in študira na univerzi v Južni Kaliforniji.

Če postaviš **Jima Gollidaya** iz Chicaga poleg O'Briana, pa imaš res vtis, da je eden izmed obeh še otrok. Toda to je Jim, ne pa Parry. Golliday je star 20 let in je ameriški prvak na 100 m s časom 10.3, to je le za desetinko sekunde slabše od svetovnega rekorda. 100 yardov je pretekel v 9.6 in 200 yardov v 21 sekundah. Je študent, študira pa na Northwestern University.

22 let imata dva atleta. To je **Walter Jensen**, ki zastopa ameriške skakalce ob palici. Na ameriškem prvenstvu je zasedel z Don Lazom in Bobom Smithom drugo mesto s 4,26 m. Je pa tudi dober skakalec v višino in daljino. Doma je v Los Angelesu, študira pa na južni kalifornijski univerzi. Drugi atlet njegovega letnika je **Dick Attlesey**, ki je izenačil svetovni rekord na 110 m z ovirami s 13,5. Ameriški prvak je postal z rezultatom 13,8 Letos je pretekel 220 yardov z ovirami v času 22.9. Potemtakem ne potrebujemo več dokazov, da je njihov »volneni stil« na mestu. Ko namreč ameriški zaprekaši trenirajo, napnejo tik nad zapreke volnene niti. Deset zaprek in deset niti, in kadar tečejo, vseh deset poberejo s podplati. Pravijo, da je treba tako nizko nad zaprekami teči, drugače ni nič z dobrimi rezultati. Tudi Attlesey je doma v Los Angelesu in študira na južni kalifornijski univerzi.

Arnold Webb je star 23 let, njegovi najboljši rezultati v skoku v višino pa so le 2 do 3 cm pod višino 2 m. Kakor sprinter Golliday je črnec, samo da ni tako strašno črn, kakor prvi. Golliday je namreč črn kot saje. Webb pa kot mlečna kava. Je učitelj na Brooklin College, član newyorškega Pioneer Cluba in hoče kmalu preskočiti 2 m. V daljino redno skače dalj kot 7 m.

Na vrsto pride prvi izmed seniorjev 24-letni **George Wincent Rhoden**. Doma je iz Jamaike in drži svetovni rekord na 400 m s časom 45,8, kar pomeni 11,4 povprečja na 100 m. Na ameriškem prvenstvu je premagal svojega večnega rivala Mac Kenleya in še več drugih. Tudi Rhoden je študiral v Baltimoru.

Dick Doyle je najdaljši v moštvu, star pa je 24 let. Ameriški prvak v metu diska bi s svojim najboljšim rezultatom 53.51 dal tudi Consliniju in Tossiju precej opravka. Čeprav je strašansko dolg pa nikakor ne izgleda težak. Drugače ne bi mogel biti tudi odličen zaprekaš. Doyle študira na univerzi v Montani in je doma v San Franciscu »zlatih vratih novega sveta«.

Plavolasi **Ralph Taylor** je star 26 let in preteče 400 m z ovirami v 53.1, je pa tudi dober sprinter in srednjeprogaš (21,3 na 200 m, 47,7 na 440 yardov in 1:55,1 na pol milje.)

Črnec **Roscoe L. Browne** je star 27 let in preteče 800 m v 1:50.8, 880 y pa v 1:51.1 Je ameriški prvak v dvorani na 1000 y, po poklicu pa je lektor na Kolumbijski univerzi največjega mesta na svetu.

S svojimi 28 leti je učitelj **Curtis Stone** »oče« moštva. Že leta spada med »dolgoprogaško kliko« ZDA in preteče 10.000 m v 30:38.0.

PRVIC V EVROPI

so le štirje: Taylor, O'Brian, Webb in Jensen. Vsi ostali pa že poznajo »stari svet« in on pozna nje. Na vsak način so bili športniki povsod, kamor so prišli, toplo pozdravljeni in so vedno pokazali, da se znajo res športno boriti. Program njihovega gostovanja v Evropi je bil silno naporen in trd, tako da se človek čudi, odkod jemljejo toliko moči, da med neprestanim potovanjem postavljajo takšne odlične rezultate.

NAŠI ATLETI POVABLJENI NA DUNAJ

Na Dunaju bo 31. julija v Pratru veliko atletsko tekmovanje, kjer bodo nastopili ameriški atleti, kateri so na gostovanju po Evropi (beri gornji članek). Na tekmovanju bodo nastopili tudi najboljši avstrijski tekmovalci, švicarski skakalec s palico Scheurer in naši atleti Pavlovič, Mihalič, Žerjal, Šafer in Matejeva. Naši odpotujejo na Dunaj v nedeljo, 29. t. m. zvečer. Dne 4. in 5. avgusta bo v Beogradu dvoboj med atletskim klubom Racing iz Pariza in Partizanom. Kot znano, so atleti Racinga že leta 1949 gostovali pri nas in to v Zagrebu in Beogradu. Povratni dvoboj v Parizu bo še to jesen. Dosedaj je oba dvoboja Partizan odločil v svojo korist.

KDO SO NAJBOLJŠI SLOVENSKI KEGLJAČI

Tehnična komisija pri Kegljaški zvezi Slovenije je nedavno kategorizirala slovenske kegljače. V I. zvezno kategorijo je bil že po sklepu letne skupščine Kegljaške zveze Jugoslavije sprejet večkratni državni reprezentant, Slovenec Avgust Likovnik. V II. zvezni kategoriji Slovenci nimamo zastopnika, v III. (ali I. republiški) pa sta Smoljanovič in Mlakar, člana ljubljanskega Železničarja. V IV. zvezni kategoriji (II. republiški) so Gomolj (Polet — Mrb), Florenini, Čeferin, Perko, Trojar (vsi Krim Lj.), Gašperlin (Papirničar — Vevče) in Tomažič (Železničar Mrb).

Novo kegljišče na Bledu

Preteklo nedeljo je kegljaški klub Svoboda na Bledu svečano otvoril svoje novo enostezno kegljišče. Kegljišče je pripravno za vsa tekmovanja, posebno vrednost pa ima še zaradi tega, ker je to prvo kegljišče na Bledu, enem izmed največjih turističnih centrov v Sloveniji.

Vprašanja za diskusijo

Hitrost — problem našega športa

Če pogledamo lestvice naših najboljših atletov, in jih primerjamo s predvojnimi, vidimo, da so današnji rezultati v vseh disciplinah mnogo boljši, samo v sprintih smo slabši kot pred vojno. To si tolmačimo tako, da danes poznamo načrten in smotern trening in sedaj tudi neprimerno bolje poznamo tehniko atletike. Zaradi teh činiteljev so zelo napredovale tehnične discipline, to so skoki in meti, in teki, ki so povezani z vztrajnostjo. V sprintih pa ne pridemo naprej, deloma, ker smo opustili stare dobre metode za privzgojo hitrosti, in pa, ker odnosi med posameznimi športi niso taki, da bi bili ugodni za atletiko. Zavedati se moramo, da je napredovanje v tehničnih disciplinah atletike najmanj omejeno. Tu lahko prvotni rezultat izboljšamo za okoli 40%, pri tekih na srednje in dolge proge približno 30%, pri sprintih pa manj kot 20%.

Vidimo, kako je napredovanje sprinterja zelo otežkočeno. Zato si moramo malo natančneje ogledati kvalite, katere mora imeti sprinter. Še prej pa lahko ugotovimo, da je problem hitrosti splošen problem našega sporta. Prav tako je velik pri našem plavalnem športu. Naš nogomet je počasen, zaradi tega tudi slab (ko je spomladi Odred izbiral mladince za svoje moštvo, so nekateri tekli 60 m več kakor 10 sekund). Naši nogometni trenerji pa najbrž tudi ne vedo, da spadajo sprinterice med rekvizite vsakega boljšega angleškega nogometaša. Naši teniški igralci slabo startajo, koristno bi bilo za njih, če bi se naučili teči. Moderen način igre tenisa zahteva starte. Igralec, ki ne starta in stoji na mestu, izgleda kot spomenik, ki umira v lepoti svojih udarcev. Po drugi strani pa zelo imponirajo mladi košarkarji ASK s svojo hitro igro. Tako je na splošno z našimi športi. Vprašamo se, ali so naši športniki hitri ali počasni. Odgovor: bolj počasni kakor hitri, kajti o tem odločajo leta. Pri mladih igralcih, ki se urijo v disciplinah, ki zahtevajo hitrost, vidimo lepe rezultate, pri ekipah pa, kjer so na delu stari igralci, pa hitrosti ni. Znanstveno je ugotovljeno, da je usodnega pomena za razvoj bodočega atleta obdobje med 14. in 17. letom. Nadalje je tudi dokazano, da športniki z leti pridobivajo na vztrajnosti in izgubljajo na hitrosti. Zaradi tega atleti z leti presedlajo na daljše proge. Zakaj pa so za razvoj hitrosti tako važna leta pubertete? Zaradi Sprint pa je vprašanje kvalitete ustroja tega, ker živčni sistem dobiva prav v tistem času svoje dokončne oblike. živčnega sistema in moči mišic. **Če torej mladinec v tisti dobi precej teka in se igra s hitrostjo, bo kasneje hiter.** Izjeme so seveda tisti, ki so rojeni sprinterji. Splošno pa lahko trdimo: če nekdo z 19 leti preteče 100 m v 13 sekundah, ta ne bo nikdar sprinter, pa če trenira v družbi s samimi Owensi. Poglejmo, kaj se dogaja z našo srednješolsko mladino v teh usodnih letih. Vzgoja hitrosti je zanemarjena že pri šolski telovadbi, prav tako pa nogometaši, rokometaši in smučarji pri svojih treningih ne delajo dosti za privzgojo te kvalitete športnika. Morda ravno tu tiči vrag, zakaj v sprintih ne pridemo nikamor. Srednja šola, ki bi morala biti nekakšna odskočna deska za aktivizacijo študentov v društvih, daje študentu pravzaprav samo nekaj znanja o skoku čez kozo. Vemo, da mora biti srednješolska telovadba prirejena za pedagoške namene, vendar, če hočemo poboljšati naš šport v splošnem — zlasti pa še atletiko — s sprinterji, moramo najprej rešiti naš srednješolski šport. Zadnje srednješolsko atletsko prvenstvo je bilo v Ljubljani pred tremi leti. Atletiko v šole, to je že dolgo časa geslo Atletske zveze Jugoslavije. Ta pot je dala odlične rezultate na Švedskem in v Angliji (Mimogrede naj omenimo, da znaša švedski rekord v skoku v višino za šestošolce 1.89 m! V Angliji pa se je razvil cel sistem tekmovanja srednjih šol v atletiki, o čemer je pri nas pisal že tov. Hrvoje Macanovič). Amerikanski rezervoar za sprinterje so igre, katere igrajo tamkajšnji študenti od mladih nog. Baseball, rugby in košarka so tipične hitrostne igre. Igre in hitrost pa se med seboj izpopolnjujejo. Hitre igre dajejo sprinterje, znanje v sprintu pa poboljša kvaliteto igralca. Vemo, da je bila angleška štafeta na zadnji olimpiadi sestavljena iz treh igralcev rugbyja in enega svetovnega sprinterja. Fuchs je bil nepogrešljiv napadalec v svojem rugby univerzitetnem moštvu. Owens je bil odličen igralec košarke. V prid atletike bi tudi bilo, če bi se pri nas močneje razvila košarka, ki zahteva hitrost in daje skočno silo. Nemcem sta dala sprinterje rokomet in »Schlagball«. Oglejmo si, zakaj rugby daje tako dobre sprinterje. Izključimo že vnaprej vprašanje množičnosti, kajti na vseh ameriških univerzah igra rugby okoli 80.000 do 100.000 študentov. Smisel rugbyja zahteva, da se igralec prebije skozi gruče nasprotnikov z žogo proti golu. Da to izvede, potrebuje veliko kinetično energijo, ki je odvisna od mase in hitrosti atleta. Taka akcija zahteva maksimum hitrosti, moč pa je tudi odvisna od mase mišic. Z rugbyjem si privzgoje igralci sijajno muskulaturo za sprint. Dolžina sprintov pri rugbyju je ravno tako dolga, da doseže igralec maksimum hitrosti, sicer pa je to igra kratkih, razantnih startov. Tu dobe igralci tudi potrebno borbenost (emocija). Baseball so Finci priredili za svoje razmere in ga imenujejo »pällasalobol«. Metalec kopja Järvinen se je rekrutiral iz vrst igralcev »pällasalobola«, ki zahteva sprinte in mete. Tudi pri nas bi morali prirediti neko tako igro, ki bi odgovarjala naši mentaliteti. Morali bi jo razširiti in tako bi si nedvomno sprinti opomogli. Madžar Devan (znani specialist za smuške discipline) je sedaj trener v nekem alpskem predelu Nemčije. Dalj časa je pomišljal, kje so vzroki, da njegovi atleti ne napredujejo tako, kot si je zamišljal. Ker so klimatske in vremenske razmere podobne našim, bi isto veljalo tudi za naše atlete, Devan je ugotovil: hodijo v splošnem premalo, če pa že hodijo, hodijo preveč navkreber in to ravno v času treninga. Druga stvar, ki zelo moti razvoj sprinterja, je vožnja s kolesom. Nič ni slabšega za sprinterja, kot dolgotrajen izlet s kolesom. Toliko o splošnih vprašanjih atletike, iger, sprinta in življenjskih navad.

Naši sprinterji pa so tudi opustili dobre metode, s katerimi so nekoč Kovačič, Zupančič in drugi vedno tekli pod 11 sekund na 100 m. Dejstvo je, da naši atleti premalo telovadijo in so prešibki. Bistvo hitrosti tiči torej tudi v moči. Amerikanski in nemški sprinterji so vsi brez izjeme močni. Nadalje je važno, kako razvijemo mišično-živčno reakcijo. Vsekakor bi bilo napačno, če bi mislili, da je to že usojeno in da se tu ne da več ničesar spremeniti. S hitrostjo se moramo boriti. Brez smotrnega treninga bi tudi največji talenti ne prišli nikamor, pa čeprav se pišejo Owens, Metcalf, Patton ali Dillard. Hiter postaneš, če tečeš najkrajše razdalje v kar največji hitrosti, seveda, če to še stilistično obvladaš. To je izkušnja. Hitrost pa je samo ena stran treninga, ki mora biti povezan še drugače. Po napornem sprintu moraš vedno skrbeti, da si mišice zrahljaš. Mišice sprinterja potrebujejo po maksimalnem naporu dolgo presnavljanje s krvjo, kar dosežemo z lahnim tekom po mehkih tleh. Po končani tekmi prav tako to izvedemo. S to menjavo treniramo živce in mišice posebno smotrno. Živčni dražljaji se tekoče preneso na mišice, brez ovir, brez motenj. Posledica take igre je, da odstranimo zakrčenost, ki je največji sovražnik hitrosti. Tekoča, sproščena koordinacija (kljub polni moči) je skrivnost amerikanskih sprinterjev, ki se ne zakrčijo. K njihovim rezultatom prispevajo še izredno trda tekališča, konkurenca.

(Dalje prihodnjič.)

ŠPINDLER JANEZ.

Švedska prvak evropske cone Davisovega pokala

Bastad, 29. julija. V letošnjem tekmovanju evropske cone za Davisov pokal je zmagovalec moštvo Švedske, ki je v finalnem srečanju proti ekipi Zahodne Nemčije dobilo že tri zmage ter tako odločilo dvoboj v svojo korist. Odločilno točko sta dobila za Švedsko Bergelin in Davidson, ki sta v igra parov premagala von Cramma in Göpferta z 9:7, 9:7, 8:10 in 6:2. V medconskem finalu se bo Švedska srečala z zmagovalcem iz srečanja ZDA : Mehika

Škot Barney preplaval Kanal la Manche

London, 29. julija. Skotski plavač prof. Barney, ki je star 54 let, je včeraj preplaval Kanal La Manche od francoske do angleške obale v 19 urah in dveh minutah. Barney je že četrti plavalec, ki je v zadnjih dveh tednih preplaval ta kanal.

ROKOMET

Ponovna zmaga Mariborčanov

Revanžno rokometno srečanje med Mariborom in Čakovcem je zopet odločil Maribor v svojo korist z rezultatom 9:5, polčas 4:2. Prejšnjo nedeljo je tudi Maribor zmagal z 8:6.

Mednarodne nogometne tekme naše reprezentance

Nogometna zveza Jugoslavije je sklenila več dogovorov s posameznimi nogometnimi zvezami za odigranje mednarodnih nogometnih tekem. V kolikor se bodo pogajanja ugodno končala, bo naša nogometna reprezentanca odigrala do konca leta še tri mednarodne tekme.

23. avgusta v Oslu — Jugoslavija : Norveška

2. septembra v Beogradu — Jugoslavija : Švedska

14. oktobra v Beogradu — Jugoslavija: Finska

Strandli je vrgel kladivo 57.33

Oslo. Med atletskim srečanjem Švedska B : Norveška, ki se je končalo z zmago Švedov z rezultatom 113.5 : 98.5, je znani norveški metalec kladiva Strandli dosegel drugi najboljši rezultat na svetu z metom 57.33 m. Boljše od njega je vrgel Nemec Wolf v Zagrebu 58.45.

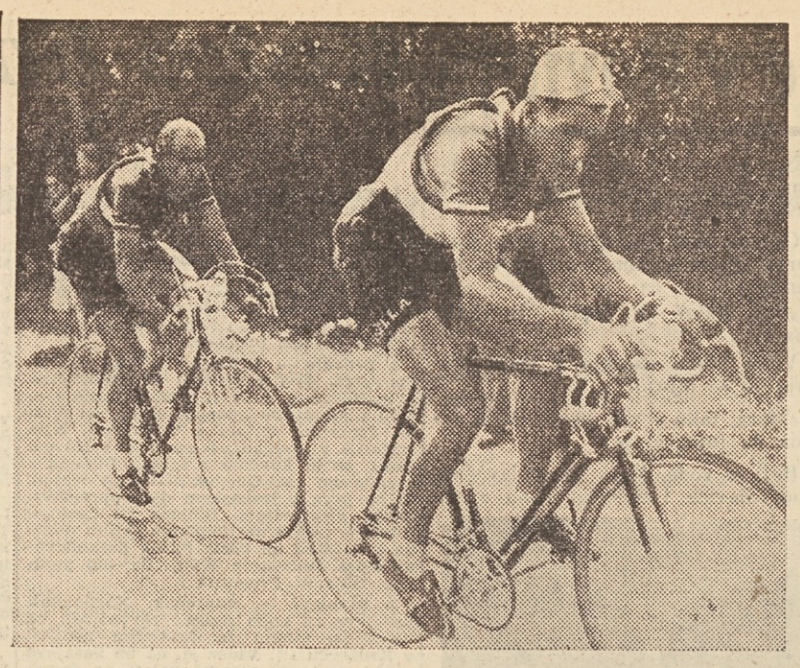

Francoz Bobet in Italijan Magni

SENZACIJA V HELSINKIH

Finski atleti premagali Švedsko 216.194

Helsinki, 25. julija. Atletsko srečanje med reprezentancama Švedske in Finske, ki je bilo 24. in 25. julija v Helsinkih, se je prvič po letu 1938 končalo z zmago finskih atletov z rezultatom 216:194.

Rezultati: 200 m: Tavisalo (F) 22.3, **400 m:** Wolfbrandt (Š) 48.9, 2. Back (F) 48.9, **1500 m:** Aberg (Š) 3:49.8, Holmberg (Š) 3:51.0, Taipale (F) 3:51.6, **5000 m:** Albertson (Š) 14:20.8, Koskela (F) 14:21.6, Posti (F) 14:22.6, **110 m ovire:** Lundberg (Š) 14.9, **višina:** Lundquist (Š) 193 cm, Svensson (Š) 193 cm, **daljina:** Izraelson (Š) 716 cm, Kantee (F) 714 cm, Valkama (F) 709 cm, **krogla:** Puntti (F) 15.15 m, Soengard (Š) 14.74 m, **kladivo:** Ringstroe (Š) 53.38, Tamminen (F) 53.12, Halmetonja (F) 52.37, **100 m:** Vavisalo (F) 10.9, **800 m:** Bengtsson (Š) 1:53.2, Back (F) 1:53.3, Linden (Š) 1:53.3, **10.000 m:** Koskela (F) 30:10.0, Karlsson (Š) 30:10.0, Nystroem (Š) 30:14.4, **400 m ovire:** Larsson (Š) 53.6, Johansson (Š) 54.1, **3000 m zapreke:** Blomster (F) 9:08.2, Sjoestrand (Š) 9:14.4, **palica:** Lundberg (Š) 4.25 m, Piironen (F) 4.20 m, Kataja (F) 4.10, Olenius (F) 4.10, **troskok:** Uusjahuta (F) 14.94, Hiltunen (F) 14.78, **disk:** Muquist (F) 48.36, Arvidsson (Š) 47.93, Partanen (F) 47.06, **kopje:** Hytiainen (F) 72.67, Nikkinen (F) 71.20, Bergland (Š) 70.96, **štafeta 4 × 100 m:** Finska 41.8, Švedska 42.7, **4 × 400 m:** Finska 3:14.9, Švedska 3:16.0.

Finska je premagala v meddržavnem dvoboju Švedsko prvič po trinajstih letih. Pred vojno sta bili finska in švedska atletika poleg nemške približno enako močni, med vojno pa je Finska izgubila veliko talentiranih atletov. Žrtve vojne so postali Mikkoba, sloviti metalec kopja, skakač s palico Lähdesmäki, tekač čez ovire Virta in še mnogi drugi. Medtem so Švedi živeli v miru in atletika je doživela na Švedskem v letih 1942—1944 nesluten vzpon. To je bila zlata doba srednjeprogašev Hägga. Andersona, Alhsena, Johansona in Stranda. Ko sta se po vojni zopet srečali finska in švedska atletika, je bila to borba neenakih partnarjev. Švedi so z lahkoto zmagali. Zadnji dve leti pa so Švedi morali preboleti nekaj težkih mednarodnih neuspehov. Evropsko prvenstvo v Bruslju, izgubljen dvoboj s Francijo, sedaj pa so še izgubili s Finsko. Poraz s Finsko pa ne pomeni stagnacije švedske atletike, temveč napredek Finske. Pred dvemi ali tremi leti smo slišali optimistične izjave finskega državnega trenerja Almasa Valsteja, vendar smo bili mnenja, da so te izjave preuranjene. Po tej zmagi izgleda, da pričakujejo Finci ugodno sezono pred olimpijskimi igrami. Za Švede pa to najbrž ni zadnji poraz v letošnji sezoni, kajti čaka jih v avgustu srečanje z Nemci v Stockholmu.

Hugo Koblet (Švica) zmagovalec!

V nadaljevanju 38. velike mednarodne kolesarske dirke profesionalcev, Tour de France, so kolesarji prešli zadnjo oviro — Alpe. V zadnjih etapah so se italijanski kolesarji popravili in dosegli tudi dve etapni zmagi, toda kljub temu v skupnem plasmanu Francije najbrže ne bodo prehiteli.

Rezultati posameznih etap v minulem tednu so bili naslednji:

18. etapa, Avignon—Marseille, 160 km: 1. Magni (I), 2. Ockers (B), 3. Leveque, 4. Gauthier, 5. Bauvin (vsi F), 6. Sciardis (B), 7. Barbotin, 8. Morvan (oba F), 9. Biagioni (I) vsi 4;04:24;

19. etapa, Marseille—Gap, 208 km: 1. Bayens (B) 7;15:41, 2. Bartali (I), 3. Magni (N), 4. Robic (F), 5. Ockers (B), 6. Geminiani (F), 7. Koblet (Š), 8. Marinelli, 9. Cogan (oba F) vsi 7;16:14;

20. etapa, Gap—Briancon, 165 km: 1. Coppi (I) 5:34:07, 2. Buchmiele (F) 5;38:00, 3. Koblet (Šv) 5;38:16, 4. Bartali (I) 5;40:40, 5. Ockers (B) 5;43:41, 6. L. Lazarides 5;43:11, 7. Robic 5;45:43, 8. Bauvin, 9. Geminiani (vsi F), 10. Magni (I), vsi 5;45:43;

21. etapa, Briancon—Aix les Bains, 201 km: 1. Ruiz (Šp) 6;25:24, 2. Robic, 3. Cogan, 4. Guen, 5. Gauthier (vsi F) vsi 6;27:10, 6. Bauchmiler (F) 6;31:58, 7. Ockers (B), 8. Bartali, 9. Coppi (oba I) vsi 6;32:02;

22. etapa, Aix—Les Bains—Geneva, 97 km (kronometer): 1. Koblet (Šv) 2;39:11, 2. Decock (B) 2;43:55, 3. Barbotin (F) 2;44:44, 4. Magni (I) 2;45:28, 5. Ockers (B) 2;46:16, 6. Coppi 2;46:20, 7. Bartali (oba I) 2;47:15, 8. Lauredi 2;48:18, 9. L. Lazarides 2;50:18, 10. Morvan (vsi F) 2;51:10;

23.etapa, Geneva—Dijon, 197 km: 1. De Rick (B), 2. Teisseire, 3. Deledssa (oba F), 4. Rosseel (B), 5. Zaaf (S. A.), 6. Bayens (B), 7. Mirandon, 8. Brambilla (oba F) vsi 6;11:32.

PARIZ, 29. julija. — Danes so v Parizu svečano sprejeli kolesarje, udeležence največje mednarodne kolesarske dirke na svetu. — Tour de France. — Cilj je bil okrašen z zastavami vseh držav, ki so poslale svoje tekmovalce in ekipe na to veliko tekmovanje najboljših profesionalnih kolesarjev na svetu. Pri vhodu kolesarjev v zadnji, 24. etapi od Dijona do Pariza (319 km) je prisostvovalo okrog 40.000 gledalcev.

Glavni vodja dirke, direktor lista L Equipe Jacques Goddet je govoril vsem zbranim kolesarjem in obenem razglasil zmagovalce med posamezniki in med ekipami: Na cilj je prispelo okrog 70 kolesarjev, ki so se v 24 etapah borili za najboljša mesta. Na startu v Metzu jih je bilo 125, kar kaže, da jih je odstopilo med vožnjo 55. V današnji etapi sta prišla kot prva na cilj Francoz Deledda in Italijan Magni, za njimi pa je prišla na cilj vsa skupina, tako da se vrstni red v skupnem plasmaju skoraj ni nič izpremenil. Po prihodu vseh kolesarjev so vozili prvoplasirani v skupnem plasmaju časten krog, prav tako pa tudi vse prvoplasirane ekipe. Časten krog sta vozila tudi svetovni prvak profesionalcev Fausto Coppi in francoski dirkač Louison Bobett, ki se zaradi poškodb, padcev in različnih kriz med vožnjo nista plasirala med najboljše. — Coppi je deveti, Bobett pa osemnajsti. Vsi gledalci pa so najbolj prisrčno pozdravili zmago mladega in simpatičnega švicarskega tekmovalca Huga Kobleta, ki je vse ostale ase, kakor so Bartali, Coppi, Bobett, Okers, Magni itd., z izredno požrtvovalno vožnjo in odlično taktiko, premagal. To je njegov največji uspeh v letošnji sezoni. Koblet se je že lani afirmiral v Italiji, ko je po 17 letih kot prvi tujec zmagal v krožni etapni dirki »Giro d Italija«. To je že druga zaporedna zmaga švicarskih kolesarjev v Tour de Francu. Lani je zmagal Fredy Kübler, letos pa Koblet. Tako se je 38. dirka Tour de France končala z zmago tistega tekmovalca, na katerega niso računali strokovnjaki. Asi pa pravijo, da se mu bodo revanžirali na bližnjem svetovnem prvenstvu.

Bobet vozi čez enega najtežjih gorskih prelazov (Izoard). Kljub temu, da je Bobet eden najboljših gorskih vozačev na svetu, so bili mnogi še boljši

24. etapa Dijon—Pariz 319 km: — 1. Deledda (Francija), 2. Magni (Italija) oba 9:58,19, nato skupina, ki je dosegla čas 10:00,10. V tej skupini so bili med prvimi Ockers (Belgija), Robic (Francija) Coppi, Bartali in Biagioni (vsi Italija).

Generalni plasma: 1. Hugo Koblet — (Švica) 142:22,7, 2. Raphael Geminiani (Francija) 142:40,8, 3. Lucien Lazarides 142:43,57, 4. Gino Bartali (Italija) — 142:45,15, 5. Stan Ockers (Belgija) — 142:52,30, 6. Bauvin (Francija), 7. Ruiz (Španija), 8. Magni (Italija), 9. Coppi (Italija), 10. Barbotin (Francija).

Ekipe: 1. Francija, 2. Belgija, 3. Italija itd.

Koblet (na desni) in Bobet, pred tekmo oba velika favorita, danes pa Koblet zmagovalec, Bobet pa niti med prvo desetorico

Slab plasma naših strelcev v Švici

V torek se je pričel v Zürichu mednarodni strelski teden, na katerem sodelujejo Švica, Francija, Italija, Finska, Grčija in Jugoslavija. Prvi dan je bilo moštveno tekmovanje z malokalibersko puško, v katerem naša ekipa ni sodelovala. Nastopila sta le Mihorko in Prauchart med posamezniki. Stevan Prauchart je dosegel pri tem tudi dva nova jugoslovanska rekorda in v končnem plasmaju 11. mesto.

V sredo je bilo streljanje z vojaško puško. Vreme je bilo zelo slabo, svetloba se je večkrat menjavala, kar je naše strelce zelo motilo. Doseženi so bili tile rezultati: 1. **Švica I. 2550 točk, 2. Švica II, 2520 točk, 3. Finska 2466, 4. Jugoslavija 2452, 5. Francija 2083 točk itd. Med posamezniki je zmagal Švicar Grünik s 525 točkami, Jugoslovani pa so zasedli naslednja mesta: 6. Kratohvil 509, 7. Prauchart 504, 20. Nemanja Markovič 480, 21. Škorič 480 in 22. Cestnik 479 točk.** Četrti dan je bilo na sporedu streljanje s precizno pištolo in težko precizno puško. V streljanju s pištolo je zmagala Švica I z 2688 točkami. Jugoslavija je bila peta z 2558 točkami. Med posamezniki je zmagal Schneider (Švica) 546 točk, od Jugoslovanov pa je Delorenzo s 513 točkami zasedel 18. mesto, Vuk 21., Klančir 22., Jelič 24. in Kranjc 25. mesto. V streljanju s težko precizno puško pa so bili doseženi tile rezultati: Finska 5467 točk, Jugoslavija je bila četrta s 5310 točkami.

Veslaški troboj na Dunaju

Dunaj 29. julija. Veslaški troboj, ki je bil danes na Dunaju med Nemčijo, Avstrijo in Jugoslavijo.

Skiff: Nemčija 8:17.7, Avstrija 8:28.7, Jugoslavija (Petrovečki) 8:43.0

Dvojica brez krmarja: Zaradi nepravilnega starta je bil avstrijski čoln diskvalificiran. Zato sta tekmovala samo jugoslovanski čoln (Sava Zagreb) in nemški čoln (Gelsenkirchen). Zmagali so Nemci. Nemčija 8:16.4, Jugoslavija 8:26.4.

Double scoul: Namesto ekipe Dinama iz Pančeva, ki ni mogla odpotovati, je nastopila za Jugoslavijo kombinirana ekipa Mladosti iz Zagreba in Crvene zvezde iz Beograda. Zmagali so prepričevalno Nemci iz Osterbacha. 1. Nemčija 7:27.6, 2. Avstrija 7:41.6, 3. Jugoslavija 7:52.1.

Četverec brez krmarja: V tej disciplini je jugoslovanski čoln (Mladost, Zagreb) osvojil edino zmago za Jugoslavijo. Prvih 500 m so vodili Nemci iz Ludwigshafena, toda naši veslači so v ostrem finišu prišli naprej in zmagali. 1. Jugoslavija 7:18.3, 2. Avstrija 7:20.9, 3. Nemčija 7:41.1.

Osmerec. To je bila najzanimivejša tekma. Ostra borba se je nato razvila med Jugoslovani in Nemci. Do 200 m pred ciljem so se menjavali v vodstvu, v finišu pa so bili Nemci, ki so bili v boljši fizični kondiciji, boljši in so prispeli prvi na cilj. 1. Nemčija 6:18.7, 2. Jugoslavija 6:22.6.

Končni plasman: 1. Nemčija 21 točk, 2. Jugoslavija 14 točk, 3. Avstrija 10 točk.

Dve, tri s prvenstva FLRJ v tenisu

Beograd, 29. julija. Če govorimo o nogometu in o izidu te ali one tekme pravimo, da je žoga »okrogla«. Čeprav je tudi teniška žoga okrogla (verjetno pravilneje), se povsem redko kliče na pomoč grški matematik Pitagora. O tem smo se prepričali na letošnjem državnem prvenstvu v tenisu.

Na lepo urejenem teniškem igrišču v Kašmajdanu je bila na sporedu zanimiva igra posameznikov. Spoznali smo Branovića. Skozi gosto množico gledalcev smo videli samo hrbet njegovega nasprotnika. Branović je z dolgimi in ostrimi žogami pošiljal svojega tekmeca iz kota v kot, toda le-ta jih je pravočasno »dohajal« in pospravljal gem za gemom. To nas je navdajalo z občutkom, da utegne biti presenečenje. Vendar pa Razboršek (on je bil ta »nevidni« nasprotnik Branovića) ni vzdržal začetnega tempa do konca. Že v drugem nizu je popuščal in se ni več tako pogosto pojavljal pri mreži, kjer bi lahko lovil ostre žoge, ki so švigale meter in še več mimo njega. Njegov servis je bil mehak. Le včasih bi z nekaterimi uspešnimi lobanimi žogami opravičil pozornost gledalcev. Zmagal je zasluženo favorit.

*

Že več let je Crnadkova, naša najboljša igralka. Ko se je v neki igri posameznic pojavila hitra Mairova so gledalci dobili vtis, da je Marica končno dobila enakovredno nasprotnico. Vsi so pričakovali, da ju bodo videli v finalu. Vendar pa je žreb odločil drugače. Srečali sta se mnogo poprej. Na žalost, poleg odličnega odpora, Mairova ni mogla presenetiti nasprotnice, ki je vendarle: mlajša, hitrejša, močnejša, vztrajnejša in boljša. Crnadkova je še vedno najboljša.

*

Pravijo, da na tem prvenstvu ni bilo presenečenj. Mi pa sodimo, da so vendarle bila. Kot se je pričakovalo, da bosta Mitič in Branović finalista v igri posameznikov, tako je kazalo, da bosta v konkurenci mladink najverjetnejši zmagovalki lanska prvakinja Winterhalterjeva (Mrb) ter naša predstavnica na wimbledonskem turnirju, prav tako Mariborčanka, Lovrecova. Toda, obe sta izgubili. Prvo je zasluženo premagala Damjanova, Lovrecova pa je po težki borbi podlegla Milojkovićevi, ki je osvojila prvo mesto v igri posameznic. Tretja predstavnica Slovenije v tej disciplini, Klinarjeva, se je proti pričakovanju uveljavila v polfinale.

*

Petrović je že na prvenstvu Hrvatske dodobra oznojil Mitiča. Našemu igralcu št. 1 je uspelo premagati šele v petih nizih tega čudovitega mladeniča, ki več obeta, kakor kaže na tekmah. Petrović je premagal Mitiča tudi na nekem turnirju ob francoski rivieri, pa se je tudi včeraj dopoldne nekaj časa sukalo v njegovo korist. Po dveh izgubljenih nizih je Petrović dobil tretjega. Četrti niz pa je Mitič z lahkoto osvojil. Dobil je niz in dvoboj.

*

Čeprav je vse prvenstvo (jutri finale) potekalo v znamenju zmag favoritov, brez dramatičnih in zanimivejših borb, vendar ugotavljamo pomembno dejstvo. Mlada garda s Petrovičem na čelu, počasi, toda zanesljivo osvaja položaje starejših. Mimo tega pa se še vedno opaža osnovna slabost naših igralcev: slaba igra ob mreži.

B. Stanišič.

DROBNE ZANIMIVOSTI

Mednarodni tečaj za sodnike v rokometu se je začel v Schielleitenu v Avstriji. Udeležuje se ga tudi jugoslovanski sodnik Marijan Flander iz Zagreba.

Svetovni rekord z lahkim letalom. Francoski letalec Rebillon je potolkel svetovni rekord v letenju brez spuščanja na lahkem letalu, ki ima manj kot 500 kg teže. Preletel je progo iz Pariza do Rabata v Maroku v 10 urah. Ker je proga dolga 1800 km, je dosegel povprečno hitrost 180 km na uro. Ta aparat z imenom »Minical« ima 65 k. s., med vožnjo je porabil 170 litrov bencina. Prejšnji rekord je imel Belgijec Van Kopen, ki je preletel brez spuščanja 948 km.

*

Svetovni atletski rekordi. Mednarodna atletska zveza je priznala za svetovni rekord rezultat v troskoku, ki ga je dosegel brazilski atlet Da Silva 3. decembra leta 1950. v Sao Paolu, ko je skočil 16 m. Tako imata svetovni rekord v troskoku dva atleta — Japonec Tajima (1936) in Da Silva. Priznan je tudi nov svetovni rekord v metu krogle za ženske, ki ga je dosegla Andrejeva (ZSSR) 9. novembra v Ploestiju, ko je vrgla kroglo 15.02 m daleč. Prejšnji svetovni rekord je znašal 14.80 m.

Hajduk dostojno proslavil 40-letnico svojega obstoja

Split, 29. julija. Od našega posebnega dopisnika). Jubilejni turnir štirih najboljših jugoslovanskih klubov, ki ga je priredil Hajduk ob proslavi 40 letnice svojega obstoja, se je končal s popolnim uspehom igralcev Hajduka, ki je nenavadno visoko premagal Partizana in Zagrebškega Dinama v finalnem srečanju. Splitski Hajduk je pokazal najlepše igre na tem turnirju in je bil za razred boljši kot ostali. Zasluženo si je osvojil darilo splitskega MLO, krasno umetniško izrezljano knjigo s srebrnim grbom mesta Splita. Hajduk je z današnjo igro dokazol, da je najbolje pripravljen za nadaljevanje ligaških prvenstvenih tekmovanj, ki se bodo pričela prihodnji nedeljo.

Split, 29. julija. Ko so predvčerajšnjim štirje najvidnejši predstavniki Hajduka — Luka Kaliterna, dr. Sime Poduje, Jozo Matošić in najmlajši član sedanjega moštva, Vladimir Beara — ob 17. uri dvignili zastavo na drogove, se je na igrišču Hajduka razlegalo dolgotrajno ploskanje in vzklikanje splitskega nogometnega občinstva, ki je pozdravljalo 40-letnico obstoja »majstora s mora«.

Po veličastnem mimohodu vseh sodelujočih na turnirju ter zastopnikov fizkulturnih in množičnih organizacij, se je ob zvokih nove koračnice, ki je bila złožena v čast Hajduka, ob pozdravnih govorih in izročitvi daril svečano razpoloženje na igrišču še stopnjevalo toliko časa, dokler se ni začel športni del velike Hajdukove proslave.

Dočim je prva polfinalna tekma med slavljencem in Partizanom v petek potekala v popolni premoči Hajduka, ne bi mogli tega trditi za včerajšnje srečanje, v katerem je Dinamo premagal Crveno zvezdo. Hajduk je prikazal eno svojih najboljših iger, kar so jih videli v zadnjem času v Splitu. Vse njegove vrste so od polovice prvega polčasa do konca tekme delovale kot stroj, v drugem polčasu pa je Hajduk prikazal pravo ekshibicijo nogometa, ko je za četrt ure stisnil v kazenski prostor vseh enajst igralcev Partizana. Beara ni imel nobenega dela, pa tudi oba branilca sta odlično izvršila svojo nalogo. Krilska vrsta je bila v celoti izvrstni, zlasti pa se je odlikoval Luštica, dočim so bili v napadu najboljši Vukas, Matošić in Senauer. Pri Partizanu so zadovoljili samo novinci levi branilec Torbarin, srednji krilec Belin in desna zveza Vorgič. Kakšno premoč je imel Hajduk, kaže tudi razmerje kotov, ki je bilo 13:0 v korist Hajduka. Prepričljiv poraz Partizana ne opravičuje niti dejstvo, da je nastopil brez Soštariča, Jovanoviča in Bobeka, ki so poškodovani še od turneje po Švedski, kajti Partizan je bil toliko slabši, da ga niti imenovani igralci ne bi rešili poraza.

Drugi finalist turnirja, zagrebški Dinamo, je bil boljši od Crvene zvezde samo v prvem delu, ko so Beograjčani naredili osnovno napako, da so po nepotrebnem nastopili z nekaterimi mlajšimi rezervnimi igralci. Največja napaka Crvene zvezde pa je bila, da so dali v vrata neizkušenega Miloševiča namesto Lovriča. Zato so tudi izgubili prvi polčas z visokim rezultatom 4:1, tako da je kazalo, da bodo doživeli enak poraz, kakor včeraj Partizan. Vendar so bili v drugem delu igre ko so igrali z vetrom, boljše moštvo in bi lahko celo izenačili, če ne bi zapravili več zrelih priložnosti. Tudi razmerje kotov 8:6 v korist Dinama ne kaže njegove posebne premoči. Tekma je precej izgubila na lepoti in učinkovitosti tudi zaradi pogostega izmenjavanja igralcev v obeh moštvih.

Rezultati polfinalnih tekem:

Hajduk : Partizan 6 : 0 (2 : 0)

Strelci: Luštica v 13., Matošić v 23., Šenauer v 54., Broketa v 57., Šenauer v 70. in Matošič v 80. minuti. Sodnik Vasa Stefanovič, gledalcev 16.000.

Dinamo Crvena zvezda (5 : 3)

Strelci: Čajkovski v 6., Völfl v 23 Dvornič v 26., Čajkovski v 33. in Zvekanovič avtogol v 84. minuti za Dinamo ter Tomašević v 86. minuti za Crveno zvezdo.

Hajduk : Dinamo 4 : 1 (3 : 0)

Dinamo: Stinčić, Delić (Cimerman, čić), Crnković, Pukšec, Ivici Horvat, Dragutin Horvat (Cizarić), Benko, Režek, Wölfl, Čajkovski, Dvornić.

Hajduk: Beara (Vulić), Kokeza, Mrčić, Luštica, Katnić, Broketa, Šenauer, Mladinić, (Arapović), Krstulović, Matošić, Vukas.

Sodnik Vasa Stefanovnč iz Beograda.

Gledalcev nad 20.000.

Strelci: Matošić v 2., 23. in 72. min ter Krstulović v 8. min. za Hajduka in Wölf v 43. min. za Dinamo.

Hajduk je prikazal še boljšo igro kakor predvčerajšnjim proti Partizanu. Domače moštvo je funkcioniralo brezhibno, posebno v prvem polčasu. čeprav je igralo proti vetru. Vse poteze Hajduka so bile premišljene, natančne, in zelo hitro izvedene ter učinkovito zaključne. Hajdukovci so igrali kakor so hoteli, vse jim je šlo po sreči in so popolnoma nadvladali svojega nasprotnika, ki pa ni igral podrejene vloge, temveč se je čvrsto in ostro boril ter držal igro odprto.

Beara je vse do poškodbe v drugem polčasu odlično opravil svojo nalogo, ravno tako oba branilca. Krilska vrsta je bila najboljši del Hajduka. Napadalna vrsta Hajduka je bila izvrstno razpoložena ,vendar bi lahko dosegla še večji rezultat, če ne bi Krstulović zapravil idealnih priložnostih na sami golovi črti Dinama in če bi sodnik prisodil očitna kazenska strela. V Hajdukovem napadu sta se najbolj odlikovla Matošić in Mladinić, zadnji zlasti v prvem polčasu.

Dinamo ni igral podrejene vloge in je zato uspeh Hajduka pomembnejši. Zagrebčanom ni uspelo urediti svojih vrst, predvsem zaradi odlične igre Hajduka. V moštvu Dinama ne bi mogli nobenega posebno pohvaliti, temveč lahko rečemo, da so se požrtvovalno borili do konca, čeprav so se morali večino tekme le braniti.

Predtekma ki je odločila o tretjem mestu, se je končala z visoko zmago Partizana.

Partizan : Crvena zvezda 5 : 1

Moštvi sta nastopili z velikim številom rezerv,. Partizan pa celo z igralcem Dinama Ferkovićem, dočim je pri Crveni zvezdi igral Matošič samo v drugem polčasu, zaradi česar je bilo pričakovati slabo igro. Toda mladi igralci Partizana so presenetili ter predvedli hitro kombinatorno igro, s katero so nadvladali Crveno zvezdo in dosegli tako učinkovito zmago. Crvena zvezda je igrala podrejeno vlogo in se ni mogla uspešno zoperstaviti razigranemu moštvu Partizana. Gole so dosegli Valok, Vorgić in Bogojević za Partizana ter Tomašević za Crveno zvezdo. Sodil je Petrošić iz Splita.

Inž. Mirković Dragutin

Prenagljeni sklepi?

Kolesarska zveza Avstrije je sklenila, da bo pretrgala vse zveze s kolesarsko zvezo Jugoslavije. Ta sklep je bil sprejet, kakor je rečeno v uradnem sporočilu, ker so jugoslovanski kolesarji odpovedali udeležbo pri dirki okrog Avstrije od 21. do 28. julija.

Kakor smo zvedeli od Kolesarske zveze Jugoslavije, so naši kolesarji odpovedali udeležbo, ker se pripravljajo za svetovno prvenstvo, pa tudi zato, ker prireditelji dirke niso privolili na zahtevo naše zveze, da bi sodelovalo pri dirki šest jugoslovanskih vozačev, marveč so sprejeli prijavo samo za štiri. Kolesarska zveza Jugoslavije želi še naprej vzdrževati najprisrčnejše zveze z avstrijsko kolesarsko zvezo, zato je poslala vabilo kolesarjem te države za udeležbo na dirki okrog Hrvatske in Slovenije 17. septembra.

BOKS

Branik : Metalac 10 : 10

Branik je priredil v soboto zvečer na Rotovškem trgu boksarski dvoboj z odlično ekipo Metalca iz Zagreba. Borbe so bile na visoki tehnični stopnji in so navdušile številno občinstvo. Tehnična izurjenost gostov je prišla bolj do izraza pri težkih kategorijah, pri lahkih pa so člani Branika nastopali požrtvovalno, tako da se je srečanje končalo 10:10.

Bobet

Tisk tiskarne »Slovenskega poročevalca« v Ljubljani — Odgovorni urednik Igor Prešern — Uredništvo in uprava Ljubljana, Likozarjeva ulica — Telefon 53-55, ob nedeljah popoldne 55-23 do 28. Čekovni račun uprave št. 602-90331-0 — Celoletna naročnica 380 din, polletna 190 din, četrtletna 95 din.